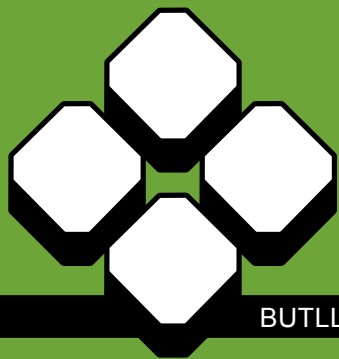

esquerra eixample

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNES I VEÏNS DE L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

Abril 2023 - Núm 106

**Temps de
primavera,
temps d'urnes**

Índex

EDITORIAL

Arriba la primavera plena de reptes 3

DONES

"Les 99 que falten", l'exposició de Feministes de Catalunya sobre els feminicidis de l'any 2022 4

Cinefòrum amb ulls de dones 5

Proposta de Resolució:

Per un Segon Fòrum Veïnal de Dones 6

No es deia Ivan, es deia Alana 6

Enquesta Vocalia Dones: violència masclista 7

URBANISME

Les assignatures pendents" de la transformació urbanística del barri 9

Novetats sobre el Parc Joan Miró 10

PARTICIPACIÓ

És cert que els barcelonins i les barcelonines ja no parlen en català? 13

ELECCIONS MUNICIPALS

Reivindicacions de l'Eixample: mandat 2023-2027 15

Eixample Barcelona Ràdio 23

Una manera amable de conèixer els candidats a l'alcaldia de la nostra ciutat 25

Volem polítics educats i amb bones maneres 25

EL PASSAT

Edifici Urgell 174-180 (1a part)

La Unió Cooperatista Barcelonense 17

EL BARRI

Canvia el joc i no et quedis fora! 27

Parlem de cures 27

Catalunya tradició/cultura, producte i mercat 23

SOCIETAT

Gossos 30

SOLIDARITAT

Víctimes de la necrofrontera 2018-2022 31

DIVERSITAT FUNCIONAL

Sarsuela "Los claveles" 33

Gràcies per tant! 33

POESIA

En comunitat 33

ASSOCIACIÓ

Jugar amb les paraules 34

Qui som

Eixample: Butlletí gratuït de l'Associació de Veïnes i Veïns de l'Esquerra de l'Eixample. Coordinació i Direcció: Consell de Redacció.

Maquetació: Carme Asensio • **Col·laboracions:** Diferents grups de treball de l'AVVEE (Festes, Ateneu, Dones, Gent Gran, Urbanisme, Salut, Diversitat funcional, Comunicació, Imatge i Participació...), Carmen Álvarez, Josep M. Torres i Rodríguez, Xavier Riu, Xesca Miró, Trini Capdevila, Patricia Illa, Erika, Roser Moix, Alfons Santamaria, Mar Masip, Tica Font, Xarxa Cesca, Mercat Ninot, Esquerra Eixample Acull, Unió Barcelonista Catalònia, Plataforma Unitària Contra les Violències de Gènere i Centre de normalització Lingüística • **Fotos:** Carme Asensio, Xavier Riu, Alfons Sort, María González • **Publicitat:** Xesca Miró. Els anunciants es poden posar en contacte a través de l'e-mail: revistaavvee@yahoo.es o al telèfon 93 453 28 79. S'han de fer arribar els anuncis tal i com es vol que surtin publicats • L'Associació no es fa responsable de les opinions dels col·laboradors del Butlletí • **Impressió:** MEDIAactive, S.L. Dipòsit legal: B-33086-96 • **Edita:** Associació de Veïnes i Veïns de l'Esquerra de l'Eixample (AVVEE). Calàbria 262. Telèfon: 93 453 28 79.

e-mail: avvee2013@gmail.com • web de l'associació: avvee.cat

Escriu-nos!

La secció **Bústia** està oberta a tots els lectors i lectores del Butlletí. Podeu escriure'ns a:

Butlletí de l'Associació. Bústia • Calàbria, 262 - 08029 Barcelona
O bé per correu electrònic a: revistaavvee@yahoo.es

Editorial

Arriba la primavera plena de reptes

Després de passar un dur hivern, encara en plena sequera, que ara tothom no dubta a atribuir a l'anunciat canvi climàtic, ja ha començat una nova primavera en la qual se'ns presenten nous reptes i desafiaments.

El nostre país s'enfronta a unes noves eleccions municipals en les quals, en el cas de Barcelona, s'albiren pocs canvis pel que fa als candidats que poden tenir més possibilitats d'assolir la majoria per estructurar el nou govern del nostre Ajuntament. Tampoc es veuen grans canvis en els seus programes electorals, però malgrat això, no hem d'oblidar que la nostra estimada Ciutat Comtal continua tenint importants reptes antics, i nous, als quals fer front.

Per això és molt important que realcem el document que han elaborat les cinc associacions veïnals del districte de l'Eixample i que han fet arribar a cadascuna de les candidatures democràtiques que es presenten a les eleccions del 28 de maig.

El document, que es publica íntegrament en aquest número, recull les reivindicacions veïnals per al mandat 2023-2027, i posa un èmfasi especial en la manca crònica d'equipaments, d'habitatge i d'espais verds, al mateix temps que reclama una acció decidida per protegir el medi ambient davant l'emergència climàtica. Es demana la protecció del patrimoni ciutadà i reclama un suport contundent a la llengua catalana, ara en franc retrocés. Un tema molt important és la necessitat de millorar el pla de mobilitat, reorganitzar el transport interurbà amb terminals disperses pels carrers de l'Eixample i minimitzar les molèsties que produeixen les necessàries obres noves, com la connexió dels Ferrocarrils del Llobregat i el Vallès, o els nous trams del tramvia per connectar les xarxes ja existents.

És necessari que es facin complir les ordenances de circulació, ja que encara continua havent-hi molt descontrol en la circulació de bicicletes i patinets en certes zones, com la plaça Tetuan i la plaça Letamendi, tal com han denunciat alguns veïns.

Quan s'elabora un document com el que comentem, el més important és que la gent del barri en conegui el contingut, però, sobretot, és aconseguir que els candidats a formar part i/o dirigir el consistori se'l facin seu i es comprometin a portar-lo a terme. Això es demanarà als caps de llista que han estat convidats al Debat del 20 d'abril al Centre Cívic Teresa Pàmies, al qual totes i tots esteu convidats.

A l'Esquerra de l'Eixample, també tenim situacions que ens preocupen especialment, per exemple: continua sense resoldre's l'amenaça de desnonament de la casa Orsola, la

recuperació de la Unió Cooperatista Barcelonesa, el futur de l'Hospital Clínic o els usos dels espais de La Model.

Ara ens amoina particularment l'amenaça que hi ha sobre una gran part del principal pulmó verd del barri, el parc Joan Miró, on poden talar un nombre considerable d'arbres a conseqüència de les obres per allargar la línia 8 del ferrocarril de la Generalitat. Aquesta eventualitat ha indignat i mobilitzat un gran nombre de veïnes i veïns que han constituït la plataforma Salvem el Parc Joan Miró.

Les obres generalitzades i simultànies, l'existència de moltes terrasses i la represa del turisme després de la pandèmia són un signe de vitalitat de la nostra ciutat. Malgrat tot, cal acotar-ho a la prioritat de la vida dels veïns. S'ha de seguir millorant en temes com la neteja i el soroll i les molèsties que causa un excés de gossos. És cert que, a vegades, l'esforç de netejar places i carrers es veu desmerescut per la manca de civisme d'alguns sectors de la població.

Però no tot són queixes, amenaces i problemes, per sort ja tenim a prop la finalització de les obres al carrer Consell de Cent, que fa poc ha inaugurat un tram. Els nous espais verds, lliures de trànsit, han de permetre gaudir la gent del barri, i en especial la quitxalla.

També aviat coneixerem el programa de la Festa de Primavera que organitza la gent jove del barri, i que segur que aportarà una bona dosi de diversió i alegria de la qual estem molt necessitats.

A la nostra Associació, l'Assemblea General Ordinària ja haurà votat la nova Junta Directiva que en regirà el funcionament, sempre en interès de la gent del barri, que assegurarà la continuïtat i millora de la publicació que ara teniu a les vostres mans. Aprofitem per remarcar que s'enceta un projecte que pretén aportar informació veraç i seriosa sobre la memòria històrica, del barri; en efecte, a la part central de la revista hi trobareu quatre fulls, en forma de díptic, on s'explica la història de la Unió Cooperatista Barcelonesa, un dels edificis reclamats com a equipament cultural i patrimoni del barri. Aquest article tindrà continuïtat amb altres que ens explicaran històries com els orígens de les primeres escoles, les empreses editorials o l'Hospital Clínic.

Segur que se'ns presenten reptes i dificultats que hauréu de vèncer entre tots i totes si volem millorar l'entorn del barri on vivim, dins d'una Barcelona cosmopolita però sense abdicar de la seva catalanitat i de la responsabilitat de ser la capital del país. Aquesta tasca només la podem fer si ens mantenim units i fermes. Això és possible en gran part per l'acció ciutadana i l'associacionisme, del qual ens enorgulleix formar part.

«Les 99 que falten», l'exposició de Feministes de Catalunya sobre els feminicidis de l'any 2022

Amb un gran èxit d'assistència, el passat dissabte 11 de febrer es va inaugurar, a l'Associació de Veïnes i Veïns de l'Eixample Esquerra de Barcelona, l'exposició de Feministes de Catalunya «Les 99 que falten», dedicada als feminicidis ocorreguts el 2022. Una exposició que es va poder muntar en aquest espai gràcies a la gestió de la Vocalia de Dones, en la seva voluntat de visibilitzar accions amb perspectiva feminista.

L'acte va incloure la projecció d'un curtmetratge documental i el posterior col·loqui conduït per membres de la mateixa organització. Aquesta organització feminista radical, independent de qualsevol partit, està dedicada a combatre totes les formes de violència i explotació de dones i nenes, com la prostitució, la pornografia, els ventres de lloguer i la compravenda d'òvuls; així com els rols i estereotips de gènere, la violència sexual, els maltractaments a les dones i els feminicidis.

En relació a aquest últim aspecte, Feministes de Catalunya ha creat aquesta exposició amb el desig no sols de denunciar una realitat profundament violenta i dolorosa que la nostra societat sembla haver normalitzat, sinó també com a forma de recordar totes les dones i nenes que cada any són assassi-

nades per homes del seu entorn. «Les 99 que falten» és el fruit del resum que Feministes de Catalunya fa cada setmana de les notícies relacionades amb les violències masclistes a Espanya, que porta per títol «Machiston Post» i que es pot veure cada diumenge a les seves xarxes socials.

La confecció del «Machiston Post» amaga una dolorosa selecció de titulars, ja que seria impossible fer-hi cabre la totalitat del degoteig constant i imparable de notícies relacionades amb aquesta xacra social. L'objectiu de la publicació setmanal és visibilitzar la violència que patim les dones, incloent-hi no només els feminicidis, sinó també altres casos de violència masclista en la parella, violència sexual i violència vicària.

A més de l'impacte a nivell físic i psicològic en les dones i nenes que la pateixen, la violència masclista té un greu impacte social, ja que crea i reproduceix un temor que minvi la llibertat de les dones, així com els seus drets i oportunitats. Conscienciar sobre aquest fet i sobre la gravetat de la situació és més necessari que mai, perquè la igualtat real entre dones i homes mai serà efectiva mentre hi hagi violència masclista. Per aquest motiu, Feministes de Catalunya ha volgut anar més enllà de les pantalles i les

xarxes socials, tot convertint la seva campanya de sensibilització setmanal contra els feminicidis en una colpidora exposició a l'abast de tothom.

«Les 99 que falten» posa de manifest un fet important: el nombre de dones assassinades per homes l'any 2022 és molt superior a les 49 que figuren en el registre oficial de feminicidis del Govern espanyol. Aquesta diferència en les xifres es deu al fet que segons la Llei Integral contra la Violència de Gènere, aprovada fa 18 anys, les dones víctimes de violència de gènere són aquelles que moren assassinades per homes que eren la seva parella o exparella. Sembla, doncs, que per a ser reconeguda com a víctima d'un feminicidi calgui ser la parella o exparella de l'assassí. En realitat, com mostra l'exposició, els feminicidis transcendeixen l'àmbit de la parella, i trobem víctimes mortals entre les filles o les amigues de la parella o exparella assassinada, mares assassinades pels fills o néts que cuidaven o sogres assassinades pel seu gendre.

Totes aquestes dones víctimes d'homes feminicidis no són un simple número en els recomptes oficials o extraoficials. Eren dones amb una vida, família i amistats, una feina, uns objectius vitals, unes aficions i entreteniments personals. A vegades, amb una

vida sencera pel davant que ja mai no podran viure. D'altres, amb una vida viscuda a les espatlles que va acabar de la forma més brutal. L'exposició ofereix informació sobre totes les dones víctimes de feminicidi l'any 2022 i presenta també diverses infografies que expressen els resultats de l'anàlisi estadística d'aquests 99 assassinats, realitzada per Feministes de Catalunya, que reflecteix els patrons, les tendències i els possibles factors de risc.

L'exposició « Les 99 que falten » és un emocionat record a cadascuna d'aquestes dones i manté alhora una perspectiva analítica documentada que retrata aquest cruel fenomen soci-

al que cada dia atempta contra la vida de les dones i nenes, amb la voluntat d'aprofundir en el seu coneixement, quelcom imprescindible per poder-lo erradicar d'una vegada per totes.

Patricia Illa

Cinefòrum amb ulls de dones

El dissabte 1 d'abril l'AVV de l'Esquerra de l'Eixample va acollir el segon Cinefòrum que organitza Feministes de Catalunya amb la Vocalia de Dones per fer el visionat de la pel·lícula espanyola *Solo mía* (2001). L'activitat es va dur a terme com a seguiment de l'exposició Les 99 que falten, sobre els feminicidis perpetrats a l'estat durant el 2022, que acull el local de l'associació des del passat mes de febrer.

La pel·lícula està protagonitzada per Sergi López i Paz Vega i va ser dirigida per Javier Balaguer, és la primera a Espanya que tracta sobre la violència masclista. Es va estrenar tres anys abans de l'aprovació de la Llei Orgànica 1/2004 de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere. A *Solo mía* descobrim la història d'en Joaquim i l'Àngela, un matrimoni aparentment idíl·lic que es veurà trencat arrel dels maltractaments d'ell.

Al debat posterior les assistents vam poder identificar el cicle de la violència perpetrada pel protagonista, la violència vicària que exerceix a l'utilitzar a la filla per fer mal a l'Àngela i la importància de que les dones tinguin una xarxa de suport incondicional si es troben davant d'un maltractador. El debat va finalitzar amb unes reflexions molt interessants sobre la versemblança del desenllaç de la pel·lícula que, com comentaven

algunes assistents, malauradament no sol concloure d'aquesta manera a la vida real.

Feministes de Catalunya i la Vocalia de Dones volen agrair l'assistència i l'entusiasme pel cinefòrum, així com anunciar la clausura de l'exposició Les 99 que falten en una propera activitat el dia 5 d'abril al mateix local de l'AVV de l'Esquerra de l'Eixample.

Erika

Proposta de Resolució: Per un Segon Fòrum Veïnal de Dones

L'any 2017, tingué lloc un **Fòrum Veïnal** al voltant de les problemàtiques que afecten les dones dels nostres barris, amb un notable èxit pel que fa a l'assistència, la qualitat de les ponències i la participació en els debats. El Fòrum va concloure amb el compromís de celebrar una propera trobada per tal d'abordar diferents temes pendents. En aquest sentit, hi havia un acord sobre la necessitat de treballar el tema de la **prostitució** – present sota diversos formats d'exploració de dones en situació de vulnerabilitat en tot un seguit de barris de Barcelona, des de Ciutat Vella a l'Eixample –, incidint en les polítiques públiques de suport a aquestes veïnes i en la lluita contra el proxenetisme.

D'ençà aquell encontre, però, han anat sorgint – o agreujant-se – d'altres problemàtiques socials que tenen una gran repercussió sobre les condicions de vida, la salut i els drets de les dones i que convindria igualment abordar. La celebració d'un Segon Fòrum Veïnal de Dones fora l'ocasió perquè les companyes de les nostres associacions accedissin a informacions rigoroses, escoltessin veus expertes i intercanviessin les seves experiències i preocupacions, actualitzant l'**agenda feminista del moviment veïnal**.

Vet aquí alguns eixos temàtics centrals, que caldria articular a través de taules rodones, exposicions i tallers:

- **La creixent mercantilització del cos de les dones**, amb noves formes de captació d'adolescents i menors a través de les xarxes socials+, els ventres de lloguer, el comerç d'òvuls i una pornografia que erotitza la violència contra les dones i conforma l'imaginari sexual de les noves generacions.

- **La lluita contra les violències i la defensa d'espais propis i segurs de les dones**. Pel que fa als organismes

de participació, espais com els Consells de Dones constitueixen una conquesta feminista que s'ha demostrat fecunda en el passat i que caldria potenciar de nou al voltant d'una agenda actualitzada.

- Aprovada la "**Llei trans**" enmig d'una encesa polèmica, caldrà un cert temps per mesurar-ne completament els efectes en matèria de seguretat jurídica, impactes socials i sobre la salut de les persones. Tanmateix, ben abans de la tramitació de la llei i inspirat en la seva mateixa filosofia, operava a Catalunya el servei *Trànsit*, depenent de la Conselleria de Salut. El servei ha passat d'atendre un reduït nombre d'homes adults a tractar un nombre creixent de noies que manifesten disconformitat amb el seu sexe. De la mateixa manera, estan en vigor protocols educatius destinats a identificar l'anomenada "**infantesa trans**". Detectem una angúnia creixent de les famílies davant d'aquests fenòmens, inquietud que demana una primera avaluació d'actuacions que repercuteixen decisivament en el desenvolupament d'infants i adolescents i afecten als objectius de la coeducació.

- **L'enquistament de les bosses de pobresa** – malgrat les polítiques de redistribució – i **els seu impacte en els drets de les dones i els avenços en matèria d'igualtat**.

Aquests debats han esdevingut indefugibles en una societat democràtica. El moviment veïnal es compromet a facilitar-los, endegant la preparació del Segon Fòrum al voltant de la data emblemàtica del 25 de Novembre, Dia Internacional de la lluita contra les violències vers les dones.

Vocalia de Dones de l'AVVEE.

<https://www.favb.cat/serveis-i-comissions/vocalia-de-dones>

No es deia Ivan, es deia Alana

Aquest és el comunicat que fa l'advocat de la família de les bessones de Sallent per tal d'evitar que es converteixi en bandera política un tema tan dolorós com el suïcidi de les seves filles. Ho aclareixen perquè s'especula que no transicionar cap a un altre sexe podria ser causa de suïcidi, tema que no està demostrat.

Aquesta notícia em va fer pensar en alguna de les de les conseqüències de la coneguda com a Llei Trans aprovada a finals de febrer. Feministes i col·lectius professionals han advertit del risc per a la salut física i mental de menors que pot suposar el model afirmatiu que proposa la Llei. Però, sobretot als professionals de la salut i a la societat en general, ens resulta imprescindible reflexionar sobre el que està passant a les nostres nenes i adolescents que ha augmentat, exponencialment, la seva demanda de transicionar cap a homes.

Una de les alarmes sorgeix el 2018 a Anglaterra quan s'observa que, en els últims deu anys, la demanda de canvi de sexe ha augmentat un 4.400 % en noies menors d'edat. Aquesta dada porta a una investigació que dona

com a resultat un informe conegut com l'Informe Cass 2022. Aquest informe, més les denúncies de pares i professionals de la salut, provoca el tancament de la Clínica Tavistock en què s'aplicava el model afirmatiu i la reassignació de sexe. Abans, Finlàndia i Suècia, amb altres estudis, ja havien qüestionat el model afirmatiu en menors d'edat. Amb aquest model n'hi ha prou que un menor s'autodiagnostiqui per iniciar el canvi de sexe. O sigui que a la primera visita ja se li poden receptar bloquejadors de la pubertat. La manca de pregunta i escolta sobre el que els pot estar passant a aquestes nenes que mostren disconformitat amb el seu sexe biològic pot precipitar medicacions i intervencions quirúrgiques que no són reversibles. Per tant, en altres països ja s'està descartant el model afirmatiu i és necessària una exploració professional i un temps de reflexió per tal d'iniciar la transició si fos necessària. L'experiència clínica apunta que en la majoria de nens i nenes que tenen incongruència de gènere en la infantesa, aquest conflicte sol remetre durant o després de l'adolescència.

També caldria discriminar, filant prim, les que realment pateixen de disfòria de sexe de les que senten una insatisfacció i malestar que poden ser provocats per altres causes: la comorbiditat en púbers i adolescents que demanen canviar de sexe sembla ser prou significativa com per estudiar seriosament la seva incidència per tal d'evitar futures detransicions.

Tot plegat és un fenomen encara molt recent perquè hi hagi prou estudis que expliquin aquest cridaner augment de demanda de canvi de sexe en nenes i noies, però se'n poden apuntar unes possibles causes que ajudin a reflexionar i que encetin el debat. Havent consultat diferents fonts, n'apunto les següents, de forma esquemàtica, ja que cadascuna d'elles necessitaria un capítol:

- Increment de trastorns de salut mental en menors. Encara no se'n saben les causes, però hi ha hagut un augment d'estats depressius i d'ansietat, així com també més intents de suïcidi en els últims anys.
- Gran consum de xarxes socials on es promociona tot allò transgènere i es ven com si fos la panacea.
- Augment de les ciberviolències cap a noies.
- Confusions d'identitat de sexe degudes a l'etapa

adolescent. La pubertat obre molts interrogants i palesa la disconformitat amb el propi cos que es pot viure com aliè pels canvis que es produeixen.

- Disconformitat respecte als suposats rols de gènere.
- Hipersexualització de les nenes. Les superheroïnes i les nines usen roba excessivament ajustada, van maquillades i són una font d'identificació per a nenes que poden viure amb incomoditat aquesta cosificació.
- Negacionisme per part dels nois de les agressions sexuals, i maltractament cap a noies, conjuntament amb un augment del consum de pornografia violenta en nens cada cop més petits.
- Més hostilitat per part de la societat i augment de les agressions sexuals.

Res del que es diu en aquest comentari és concloent. Només aspira a obrir preguntes per tal que hi hagi una reflexió conjunta.

Roser Moix

Psicòloga especialista en Clínica

Col·legiada 1879

Enquesta Vocalia Dones: violència masclista

Enguany estem rebent quotidianament informacions de fets de violència vers les dones. Per conèixer les opinions de persones de l'entorn de l'AVVEE sobre aquests fets infames, hem proposat respondre una enquesta anònima, mitjançant qüestionari en paper i també per whatsapp. I ho hem fet per posar èmfasi en aquesta xacra de la nostra societat i per cercar propostes d'actuació per lluitar-hi en contra. Moltes gràcies per la participació.

Hi ha hagut 66 respostes, la majoria de persones en edats entre 50 i 70 anys, però n'hi ha des de 19 fins a 88 anys.

Respostes per sexe: 56 dones, 1 cis, 8 homes i 1 sense especificar.

Les preguntes i les respostes han estat:

Estàs assabentat/ada de les dades de violències vers les dones que s'han produït els darrers mesos?

Sí: 60 - No: 6

Creus que pots identificar totes les actituds d'abús contra les dones?

Sí: 42 - No n'estic segur/a: 24

Creus que les persones que formem part de la societat som també responsables del masclisme pel fet de tolerar els abusadors i violents o acceptar actituds masclistes?

Sí: 62 - No: 3 Sense resposta 1

Davant la violència vers les dones, creus important implicar-t'hi:

- Amb denúncies dels fets o dels violents: 50
- Ajudant les víctimes: 48
- Col·laborant amb associacions de dones: 45

- Informant i formant persones no masclistes, a la família o entorn (infants, adolescents...): 46
- Reclamant a les autoritats mesures eficaces: 52

Què puc fer jo per combatre la violència vers les dones? Escriu, si us plau, el que penses.

La majoria han aportat opinions i idees:

Tot el que hi ha a l'anterior pregunta i difondre els missatges d'igualtat.

- Informar les dones per saber i poder identificar-les.
- Conscienciar els homes de les seves actituds masclistes i que han d'assenyalar-se entre ells.
- Ajudar les dones a sortir d'aquestes situacions (relació de violència...).
- Puc formar-me com a feminista constantment i portar el feminisme a tot arreu.
- Puc deixar de relacionar-me amb els homes. A la feina no em queda cap més remei que aguantar-los, però soc separatista i prioritzo sempre les dones.
- Seguir denunciant-la i no tolerar-la.
- Activisme.
- Consciència social, activisme.
- Treballar en associacions feministes per informar del que està passant a les dones només pel fet de néixer dona.
- Col·laborar amb la difusió d'informació.
- Lluitar per l'abolició de la prostitució.
- Actuar en tots els àmbits, espais per sensibilitzar, ajudar, difondre informacions i fomentar debats.
- Donar suport a la Vocalia de Dones del barri.
- Militar en organitzacions feministes, conscienciar el meu entorn sempre que em sigui possible, assenyalar to-

tes les formes de violència i discriminació envers les dones que presencio, i denunciar-ho a les autoritats pertinents quan sigui testimoni de situacions de violència.

- Difondre les activitats de la Vokalía.
- Denunciar-ho.
- Col·laborant.
- Malauradament la meua situació actual no em permet fer tot allò que voldria.
- Que el Govern s'hi impliqui més i doti els Mossos de més mitjans.
- Educar fills, nets i persones que pensen que no existeix aquesta violència.
- Informar a qui la pateix de les eines de què disposa.
- Sobretot no permetent actituds masclistes ni en broma.
- Parlar amb l'entorn, principalment amb els infants.
- Participar a la Vokalía de Dones.
- Informant i conscienciant la població.
- Estar atenta a qualsevol senyal i notificar-ho de seguida als Mossos d'Esquadra.
- Denunciar si veig senyals de violència.
- Denunciar qualsevol sospita en persones de l'entorn.
- En caso de conèixer a algú que sofreix, ajudar-la a denunciar.
- Fer saber a les dones que l'abús no és estimar. Educar a les escoles.
- Denunciant si veig violència. Veure si puc fer res per la víctima.
- Dar informació y detectar conductas de riesgo.
- Intentar convèncer les persones masclistes que la

seua actitud no és la correcta. Visibilitzar les actituds violentes en totes les converses.

- Ajudar en tot el que es pugui.
- Tenir una actitud i un comportament que s'adigui amb els valors feministes i treballar als moviments de dones com faig des dels anys setanta.
- Crec que és qüestió d'un canvi d'educació, en la publicitat, respecte pels altres, siguin homes i dones.
- Educación, educación, educación!!!
- Llegir, informar-me sobre la situació actual de les dones per poder donar arguments a les meues companyes i que siguem capaces d'identificar violències, patrons. Ajudar-nos entre nosaltres.
- Unir-me.
- Que ens unim per ajudar-nos plegades i denunciant.
- Primero y más necesario, tener conciencia y autocrítica, honestidad y responsabilidad en identificarse a una misma como parte del problema.
- Educar bé els meus fills.
- Intentar visibilitzar-ho, no admetre-ho, donar-ho a conèixer.
- Educar bé els meus fills i intentar lluitar-hi en contra en tots els àmbits possibles.
- Muy difícil hablar en círculos de hombres de estos temas, más allá de comentar la noticia.
- Soc abolicionista, xarxes socials, compartir, difondre, educar el meu fill de 10 anys en el feminisme.

En resum, informació, associació, educació, ajuda, difusió, unió i respecte.

RADARS

Fem barri amb les persones grans

Ajuntament de Barcelona

Volem que les persones grans no se sentin soles i que puguin viure a casa seva en condicions de seguretat i benestar

- Et sents sol o sola?
- Vius sol/a o amb alguna altra persona gran?
- Vius amb algú que està en situació de dependència?
- Vols conèixer gent?

Participa en el projecte Radars

Gràcies a la implicació del veïnat i les entitats del barri, i amb la complicitat de persones voluntàries, podràs participar en les activitats del barri, conèixer persones amb qui compartir el temps i sentir-te acompanyat/ada.

Truca'ns al 936 197 311

Escriu-nos a radarsgentgran@bcn.cat

Apropa't al teu centre de Serveis Socials i pregunta

Demana informació en el teu Centre d'Atenció Primària (CAP)

BARCELONA.CAT/RADARS

Les “assignatures pendents” de la transformació urbanística del barri

Aquest passat 27 de març es va fer, al Centre Cultural Teresa Pàmies, l'últim Consell de Barri del mandat 2019-2023, abans de les properes eleccions municipals del 28 de maig. A la Comissió de seguiment que en prepara l'ordre del dia s'havia decidit aprofitar-lo per fer-hi un balanç conjunt, tant per part del regidor del Districte com des de les entitats del barri, del que s'havia aconseguit en aquests quatre anys i de quines eren les principals “assignatures pendents” que quedaven per als que vinguessin després de les eleccions. En aquest article ens centrarem en això últim, recollint la part fonamental de la intervenció que com a Vocalia d'Urbanisme vam fer en aquesta reunió.

El Pla d'usos de l'Eixample

Aquest passat mes de febrer es va aconseguir aprovar un primer Pla d'usos de l'Eixample que evitarà que els carrers que ara s'estan remodelant acabin convertint-se en un monocultiu de bars, restaurants i similars. Però és una proposta de mínims, ja que per a la resta de carrers es manté una protecció molt insuficient (menys a Sant Antoni, però on també alguns volen reduir aquesta protecció), en què es pot arribar a una vintena de llicències d'aquest tipus en un radi de 100 metres. Reclamem a tots els grups municipals que es protegeixi molt més el comerç de proximitat i la mixtura d'usos de tot l'Eixample.

El recinte de La Model

S'ha aconseguit aprovar l'avantprojecte de reordenació general de tot el recinte, la modificació del Pla general metropolità per poder començar-lo a transformar, i la prioritització de la “Fase A” amb els projectes més urgents, però ara cal:

A) Encarregar ja els projectes executius d'aquests temes (bàsicament l'institut-escola, el poliesportiu, l'Espai Memorial, el verd que envoltarà aquests equipaments, i el centre de comandament de l'energia i la sostenibilitat de tot el conjunt).

B) Recuperar la dinàmica de fer-ho escoltant els sectors més directament afectats, rellançant el procés participatiu, però ara per sectors interessats en cada projecte.

C) Seguir ampliant els usos veïnals del “mentrestant”, perquè en un procés que per força serà llarg, s'aprofitin tant com sigui possible aquestes dues illes de l'Eixample en transformació.

El nous eixos verds i les seves places

S'estan acabant les obres del nou tipus de carrer que estrenarem a Consell de Cent, Rocafort i Borrell, cosa que per la qual hem treballat molts anys, però ara cal:

A) No quedar-se en una actuació localitzada en tres carrers, que no canvia el model, sinó seguir amb la proposta que s'ha elaborat, d'estendre-ho arreu, perquè tothom tingui a menys de 200 metres un carrer pacificat.

B) Avaluar-ne, un cop passin els sis primers mesos, els usos que la gent en faci i els problemes que vagin sortint, per anar afinant i adaptant la gestió i les normatives. Ja avancem com a punts que seran “delicats” la convivència que hem de trobar entre els vianants i les bicicletes i patinets, per una banda, i per altra, entre l'ús ciutadà intensiu d'aquest espai, i les molèsties que poden generar el soroll i els dèficits de manteniment. I un tema clau serà afavorir la implicació del veïnat amb fórmules de gestió comunitària.

El dret a l'habitatge

Després de quaranta anys de democràcia municipal no teníem ni un sol habitatge públic a l'Esquerra de l'Eixample. Aquest mandat s'hi han construït dos blocs sencers, i se n'han comprat quatre més, a més de planificar 120 pisos públics al recinte de La Model. És un canvi important i cal seguir en aquesta línia, però seguim tenint un problema molt greu, perquè mentre no s'aprovi una llei que reguli el dret a l'habitatge que reconeix la Constitució i posi límits a

l'augment de preus i a les maniobres especulatives dels grans fons inversors, a totes les grans ciutats es viu amb la por que ens acabi expulsant la cobdícia sense límits dels que fan negoci amb un dret bàsic. La lluita veïnal de la Casa Orsola n'és un bon exemple.

Pressupostos participatius

Considerem que és molt bona idea que una part -encara que sigui petita- de la inversió municipal es decideixi per votació ciutadana directa, però en altres números de la revista ja hem anat informant del procés complex que hem seguit en aquesta primera experiència de pressupostos participatius, molt condicionada per la pandèmia i, a vegades, també per la incomprensió d'alguns actors municipals (nosaltres hem patit molt amb els responsables de Mobilitat, per exemple). Acaba el mandat amb un nivell de realització molt baix dels vuit projectes aprovats a l'Eixample, cosa que ens posa deures a totes per fer-ho molt millor en el proper mandat, començant pel compromís que reclamem a tots els grups municipals de respectar el que s'ha votat i que s'acabin fent ràpidament aquests vuit projectes, i es convoqui de nou una experiència similar, però aprenent dels errors.

Planificació d'equipaments públics

Arrosseguem algunes urgències pel que fa a planificació d'equipaments públics, que encara no s'han resolt i caldrà afrontar-les i resoldre-les durant el proper mandat, amb l'equip de govern que tinguem a l'Eixample:

A) Tenim encara dues escoles en mòduls prefabricats, a les quals és ja molt urgent dotar d'instal·lacions definitives.

B) El trasllat i modernització de l'Hospital Clínic posa sobre la taula la necessitat de definir "què quedarà com a hospital de barri", a més d'aprofitar el solar de Provença.

C) A la Nova Esquerra de l'Eixample s'han obert nous casals de gent gran, però a l'Antiga Esquerra de l'Eixample només n'hi ha un de petit i que sembla que es tancarà. Cal evitar-ho fins que n'aconseguim un en condicions en aquesta zona.

D) Era provisional, però el Parc de Bombers ja porta més de deu anys ocupant una part del parc Joan Miró, que ja rep massa pressions.

Transport públic

S'ha avançat, per fi, en la unió dels tramvies ja existents, perquè així connectaran nou municipis metropolitans, de manera que uns 12.000 vehicles tindran alternativa còmoda per no haver d'entrar cada dia a la ciutat, però ens preocupa que alguns candidats tornin a plantejar d'aturar-ho... Una mica de responsabilitat, si us plau!

És positiu que l'L8 d'FGC s'ampliï connectant el Baix Llobregat amb el Vallès, però atenció a les afectacions que comportarà. Especialment preocupants són els 178 arbres en perill al parc Joan Miró.

Va ser una millora la xarxa de BUS ortogonal, però des de fa anys defensem que a la Nova Esquerra de l'Eixample li ha quedat un buit. Entre Tarragona i Urgell és insuficient només la línia V9.

S'han fet molts nous carrils bici, però encara cal desdobl·lar els de doble sentit i abaixar-ne algun de la vorera.

Altres: I tenim una relació de més temes que també ens han arribat com a Vocalia: problemes de convivència amb els gossos a les zones verdes, d'instal·lacions de fibrociment/amiant que cal treure, de recuperació d'edificis patrimonials com el de l'antiga Unió Cooperatista Barcelonense, de la major obertura al barri del recinte de l'Escola Industrial amb el projecte de "La Industrial +", etc.

Vocalia d'Urbanisme

Novetats sobre el Parc Joan Miró

Segur que us ha arribat que s'estan movent moltes coses en relació al parc Joan Miró, i volem compartir breument la informació que tenim. Quaranta anys després de la seva inauguració, fa temps que es reivindica que aquest parc necessita una revisió general, arreglant les parts degradades i replantejant les que no estan funcionant. Ara, però, han coincidit dues dinàmiques paral·leles, que ens porten a:

A) Per una banda, tenim endegat amb l'Ajuntament un procés participatiu per encarregar un projecte executiu que millori els entorns de la biblioteca Joan Miró i tota la façana del parc que dona al carrer Vilamarí, com actuació més urgent.

Això es va explicar en un Consell de barri de fa mesos i ens ha portat a una sessió oberta amb els arquitectes aquest passat 30 de març, a l'institut Ernest Lluch (veure foto), per acabar de recollir suggeriments del veïnat. Es farà també unes sessions amb l'alumnat de l'institut i el de l'escola Joan Miró, i el juny s'explicarà la proposta que s'ha elaborat.

B) Per altra banda, ens ha caigut "la bomba" de la notícia de la possible afectació per l'ampliació de la L8 de FGC, que connectarà el Baix Llobregat amb el Vallès a través de l'Esquerra de l'Eixample (Gran Via i Urgell). Estem totalment a favor d'aquesta millora del transport públic, però sembla una solució massa fàcil i inacceptable que posin la central logística ocupant una hectàrea del parc i afectant 178 arbres. Recolzem el moviment veïnal que s'ha creat per forçar que s'estudiïn alternatives menys lesives. El dimecres 29 hi va haver una important

manifestació pel barri (veure foto). Podeu seguir el tema (ja tenim més de 800 persones en aquest whatsapp) a <https://chat.whatsapp.com/B8LM5NzrCN8B7neQNWe4np>

Vocalia d'Urbanisme

CALBET

● Your Life's Devices Store

Per fer-te la vida més fàcil

Urgell,168

Atenció telefònica / 93 6472213
www.calbet.cat

COL·LEGI URGELL

INFANTIL · PRIMÀRIA · SECUNDÀRIA · ESCOLA DE MÚSICA

Creix amb nosaltres

Més que ensenyament oferim
una educació integral amb valors
i principis bíblics.

C/ Comte d'Urgell, 133 · 08036 Barcelona
Tel. 93 453 02 99 · www.escolaurgell.com
urgell@escolaurgell.com

dansa i música

Elisenda Tarragó

www.elisendatarrago.com - elisendatarrago@telefonica.net

Escola de dansa i música Elisenda Tarragó

DANSA: Clàssic; claqué; funky hip hop; contemporani; modern jazz; oriental; ball social; salsa.
Seguim el programa i els exàmens de la *Royal Academy of Dance* en ballet i de la *Imperial Society of Teachers of Dancing* en claqué i modern jazz

PILATES

MÚSICA: Llenguatge musical i solfeig; acústica; harmonia i formes musicals.
Classes individuals de piano, guitarra i cant.

Seguim el programa i els exàmens de l'*Associated Board of the Royal Schools of Music*

Avd. de Roma 159 1r pis
Tel. 934 546 676
Muntaner, 83 B
Tel. 934 541 451
08011 Barcelona

SERVASSIS

Girona, 100 08009 Barcelona Tel. 935 197 000

T'AJUDEM A LA LLAR

ASSISTÈNCIA A PERSONES DEPENDENTS

Acompanyament personal a la llar i centres hospitalaris

Ajuda en la higiene personal

SERVEI DOMÈSTIC

Preparació i administració de menjars

Manteniment i neteja periòdica o puntual de la llar
cuina, banys i vidrieres

Selecció de personal fix o interí

És cert que els barcelonins i les barcelonines ja no parlen en català?

A la ciutat de Barcelona, cada cop costa més sentir converses en català. Anant pel carrer o entrant en una botiga o establiment gastronòmic és més que excepcional que se't dirigeixin en la nostra llengua. Si tenim fills o nets en edat escolar, segur que en la gran majoria dels casos no sentirem que parlin en català al pati o a l'hora de la sortida de classe.

L'enquesta a la joventut de Barcelona del 2020, feta per l'Ajuntament, constata que «solament un 28,4 % dels joves de la ciutat s'expressa habitualment en català», per contra, el 62 % ho fa en espanyol. Ho remata la conclusió següent: **«En els darrers 5 anys s'ha reduït en més de 7 punts la proporció de joves que s'identifiquen com a catalanoparlants».**

Podem pensar que el que no va aconseguir el decret de Nova Planta de 1716, el cop d'estat de Primo de Rivera de 1923 i la llarga i sangonosa dictadura de Franco, ho assolirà la democràcia procedent de la Constitució de 1978? És possible que la nostra generació contempli impàvida com va desapareixent la llengua «pròpia» de Catalunya? Darrerament s'escriu molt sobre el declivi del català, les seves causes i algunes possibles solucions per

revertir-ho. És lamentable que els objectius fundacionals d'un partit polític en vies d'extinció, com és C's, semblin haver-se implantat en una part important de la societat barcelonina, la seva croada contra la immersió lingüística va fer forat. A les xarxes socials, algunes persones es permeten mostrar el menyspreu que els mereix la llengua del país que els acull, demostrant, alhora, la seva manca de sensibilitat social, acompanyada de generoses dosis d'ignorància i supèrbia supremacista.

També en els darrers temps la cursileria i l'esnobisme han anat introduint-se a la nostra ciutat amb l'aparició viral de rètols en moltes botigues i comerços que anuncien sense cap pudor *coffee and bakery, take away, barber shop o beautiful nails*, entre d'altres. Aquesta tendència general d'utilitzar termes pseudocosmopolites, allunyats de la nostra cultura, potser hauria de ser considerada i valorada per les autoritats municipals. Hem de pensar que els rètols també donen la imatge de la nostra ciutat.

Els factors que incideixen en aquesta lamentable situació són múltiples: demogràfics, neoculturals, globalitzadors, influència de xarxes i plataformes digitals, insuficient promoció institucional dels valors de la nostra llengua, etc. Això ho han de valorar els sociolingüistes. En el que sem-

bla que sí que hi ha consens és que els catalanoparlants som qui tenim la tasca diària de protegir, usar i demostrar que el català és una llengua necessària, útil, enriquidora, integradora, i que malgrat el supremacisme politicosocial de l'idioma espanyol, no pot ser ignorada (alguns en diuen dissimulada), ni subestimada, ni substituïda per l'idioma dominant.

Davant l'absència de mesures institucionals, som els catalanoparlants els que hem de donar exemple, mantenir la llengua i considerar que el bilingüisme no implica canviar la nostra forma d'expressar-nos si l'altre interlocutor ens entén o té la voluntat d'entendre'ns.

L'Ajuntament de Barcelona, que sembla haver-se adonat de la greu crisi que, des de fa massa anys, passa la nostra llengua, diu haver dissenyat «un conjunt d'accions per fomentar l'ús del català entre la ciutadania», entre les quals establir uns «jocs florals digitals» (?), organitzar «cursos **específics** de català per a les empreses instal-

lades a Barcelona» o «cursos per al personal mèdic que ve de l'estranger». Modestament ens hem de preguntar si aquestes accions són prou importants, contundents i útils per revertir la greu situació. Altres accions com impulsar cursos de català per a nousvinguts semblen més interessants i efectives, això sempre que comptin amb un pressupost econòmic adequat i es duguin a terme.

Ara bé, si parlem de donar exemple, el de l'actual alcaldessa no sembla el més indicat, ja que ella mateixa ha deixat ben palès que, per **comunicar-se amb el màxim nombre de persones, farà servir el castellà**. Només cal entrar al seu canal de YouTube per comprovar que s'hi utilitza predominantment la llengua espanyola. Si la màxima autoritat de l'Ajuntament renuncia al català i sistemàticament es dirigeix en castellà a la població de Barcelona, poc podem esperar de les mesures de foment de la llengua que diu que impulsarà el consistori.

En les pròximes eleccions municipals, és molt important que els programes dels partits polítics progressistes i amb sensibilitat catalanista posin en primer pla la necessitat de lluitar amb decisió perquè la llengua catalana sigui la pròpia també dels barcelonins i barcelonines i es torni a parlar de forma generalitzada, sense complexos ni recan-ces.

Josep M. Torres Rodríguez

Vocalia de Comunicació, Informació i Participació

Reivindicacions de l'Eixample: mandat 2023-2027

EQUIPAMENTS

1. RECUPERACIÓ DE PROPIETATS PÚBLIQUES: No cal dir que els dèficits d'equipaments públics és una de les deficiències més grans de l'Eixample, un sector urbà totalment consolidat, i en aquest sentit no podem perdre cap oportunitat. Existeixen a l'Eixample diversos edificis que són propietat de l'Estat, que en virtut de l'aplicació de la Carta Municipal i del Reial Decret 37/2023 sobre patrimoni de la Seguretat Social, podrien passar a ser uns nous equipaments de l'Eixample: **Ronda Sant Pere 41** (Tresoreria de la Seguretat Social actualment buit, subhastat per tres vegades i qualificat d'equipament), **Mallorca 278**, (Palau Montaner, Subdelegació de Govern, que el 2024 quedarà alliberat, qualificat d'equipament i catalogat BCIL) i **l'Edifici Malalt de Diagonal 233** (propietat de la Diputació i buit des de fa 11 anys).

2. EQUIPAMENTS PER A GENT GRAN: Tenint en compte que el nostre districte es un del més envellits de la ciutat. Volem fer palesa la manca d'equipaments per a la gent gran: **Dèficit de residències públiques** només en tenim dues, la de Fort Pienc i la Francesc Layret a l'Antiga Lactància a l'Esquerra de l'Eixample. Dues residències públiques són clarament insuficients (aquí volem deixar constància de la responsabilitat de la Generalitat, que malgrat haver tingut terrenys cedits per l'Ajuntament de Barcelona tant al Barri de la Sagrada Família, com a l'Esquerra de l'Eixample, no s'han portat a terme). **Necessitem més centres de dia**, els pocs que tenim es troben saturats. **Manca d'apartaments tutelats** per persones grans: només disposem dels que hi han al carrer Ali-Bei 100 al barri de Fort Pienc i cal finalitzar les obres de la promoció de Germanetes i posar en marxa la de Glòries. **Espais-Casals per a Gent Gran**, els que tenim estan gairebé tots amb llista d'espera. En alguns casos el dia de la inauguració ja no hi queden places lliures. Això vol dir que són insuficients.

3. SALUT: Millorar l'assistència domiciliaria. Es deficiària i clarament insuficient, hi han persones que viuen soles i per elles aquests servei és imprescindible. Necessiten més hores i més dies a la setmana. Aquesta falta d'equipament és veurà cada cop més agreujada si no si posa solució tenint en compte que l'esperança de vida creix i cada cop i haurà més persones que necessiten aquests serveis. Tenim pendent de saber que passarà finalment amb el possible trasllat de **l'Hospital Clínic**. Els veïnes i veïns de Fort Pienc i la Dreta de l'Eixample reclamen des de fa anys la construcció del nou **CAP Sant Joan**. Cal buscar una solució per la manca d'espai al **CAP Casanovas-Rosselló**.

4. ENSENYAMENT: Continuar la política de foment del **Traspàs d'Escoles privades / concertades a l'Escola Pública**. Noves implantacions d'**Escoles Bressol** (La Model). El **Nou Institut Angeleta Ferrer**, vella demanda conjunta de Sagrada Família i el Fort Pienc, ja està en marxa però amb dèficits als menjadors. Programar el **Nou Institut-Escola de La Model**.

5. CENTRES CÍVICS I ATENEUS: Recuperació de l'antiga **Unió Cooperatista** del carrer d'Urgell 176, com a equipament cultural. Rehabilitar el **Taller Masriera** com equipament cultural amb funcions d'Ateneu. Iniciar la construcció de l'Espai Memorial i l'Espai per a joves i Espais d'economia social i solidària de **La Model**. Endarreriment de la remodelació de **l'Espai de Gent Gran, centre cívic i el Mercat** de la Sagrada Família.

6. BIBLIOTEQUES: Trasllat i ampliació de la **Biblioteca Sofia Barat** (molt deficitària).

7. MERCATS: Recuperació dels usos del subsòl del **mercat de la Concepció** (actualment buit).

8. PREVENCIÓ D'INCENDIS: Trasllat de la **Caserna del Bombers** del Parc Joan Miró a un nou emplaçament.

HABITATGE

1. INVERSIÓ PÚBLICA EN MATÈRIA D'HABITATGE (objectiu el 2% del PIB): Al nostre districte, on en alguns barris és prohibit viure, no tenim possibilitat de poder oferir habitatge públic a aquells veïns més vulnerables simplement no en tenim. També volem fer palès la deficient gestió i falta d'inversió per part de la Generalitat de Catalunya, en aquest sentit. Prioritat a l'Habitatge d'Emergència i Dotacionals per a Gent Gran i Joves. (121 habitatges Dotacionals de la Model, Promoció planificada dins del parc públic de lloguer als Jardins de la Indústria, Reutilització de Ronda Sant Pere 41).

2. INCREMENTAR EL PARC D'HABITATGE PÚBLIC (objectiu 15% del Parc residencial de la Llei 2007): Al Districte de l'Eixample, com a la resta de la ciutat no disposem d'habitatge públic suficient ni molt menys, només cal comparar amb qualsevol ciutat europea per veure el dèficit tan gran que tenim. La manca d'habitatge públic, es la conseqüència de l'expulsió de veïns molt especialment els joves, perquè els lloguers de l'Eixample són impagables.

3. HABITATGE DE LUXE. Un fenomen s'ha estès al centre de la ciutat protagonitzat per societats d'inversió interna-

cionals que compren edificis sencers, expulsen als habitants (desnonaments invisibles) i anuncien noves promocions de luxe, destinades a la venda per pisos o a l'alberg de temporada. Aquest fenomen afecta directament al parc d'habitatge, a l'activitat comercial i en definitiva a la Cohesió Social dels barris. (50 promocions de luxe localitzades només a la Dreta de l'Eixample).

4. FER EFECTIU EL 30% D'HPO CORESPONSABILITZANT A LA PROPIETAT PRIVADA. Aquesta normativa vigent, te series dificultats d'aplicació si no va acompanyada d'un control i fiscalització de les llicències d'obres majors, grans rehabilitacions i assabentats parcials. Control i aplicació de sancions a les Llicències d'obres que ho incompleixin.

5. NOVA LLEI DEL DRET A L'HABITATGE A NIVELL ESTATAL, respectant la legislació autonòmica catalana. Recuperar la Regulació de Preus dels Lloguers d'acord amb la Llei de la Generalitat de Catalunya suspesa. Suspensió de tots els desnonaments a famílies vulnerables.

6. CONTINUAR AMB LA POLÍTICA D'ADQUISICIÓ PÚBLICA DE FINQUES A L'EIXAMPLE per tanteig i retracte, evitant l'expulsió del veïnat. Rehabilitar el Parc Públic adquirit (Aragó 317).

MEDIAMBIENT, CONTAMINACIÓ I EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

1. EMERGÈNCIA CLIMÀTICA: Preservació del Verd existent i increment de noves zones Verdes (Patrimoni verd). Foment de les Cobertes Verdes i d'Energies no contaminants. Implantació de cobertes verdes a edificis municipals.

2. CONTAMINACIÓ DE L'AIRE: L'Eixample per la seva centralitat es el districte més afectat per la contaminació i superem amb escreix els límits marcats per la Directiva 2008/50/CE de la Unió Europea (Recent Condemna). És urgent buscar solucions no podem seguir vivint, per una qüestió de

3. CONTAMINACIÓ ACÚSTICA: Pel que fa a la contaminació acústica, alguns carrers de l'Eixample s'estan convertint en carrers on els veïns i veïnes no hi poden descansar, no poden dormir fins altes hores de la matinada. Carrers com Enric Granados, Aribau, Avinguda Gaudí, Parlament... i molt altres s'han convertit en llocs inhabitable. També s'ha d'intentar trobar solucions per les places i espais públics on si fan "botellons" i altre tipus de sorolls com és ara la proximitat als habitatges d'espais per a gossos, com per exemple els Jardins Montserrat, que afecta també el descans del veïns.

4. VIBRACIONS METRO I ADIF: Compliment de la Normativa del Soroll i Vibracions a la ciutat. Metro TMB (Afectacions de la Línia 2 Sagrada Família), ADIF (Afectacions a Aragó 335, 333, 331 i 322)

5. AMIANT: Compliment dels Reial decret 396/2006 i la Instrucció 1/2021 sobre l'Amiant. Eliminació de l'Amiant a les Escoles (Parking Diana dels Jardins de Jaume Pèrich i Parking Manhattan d'Aragó, València, Marina i Sardenya).

MOBILITAT

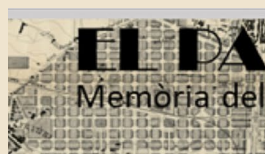
1. PLA DE MOBILITAT 2024. Implementar el Pla de Mobilitat de Barcelona 2024, a l'àmbit de l'AMB i a la Regió I. L'èxit dels Eixos verds està condicionat a la transformació de la mobilitat, promoció i millora del transport públic, **TMB, FGC i ADIF**, a la política de **Parcs&Ride** i enllaços nodals, implantació de la **zones de baixes emissions (ZBE) i peatge urbà**, amb l'objectiu de reduir la contaminació i millorar la funcionalitat de la ciutat. (Carrers com València, Mallorca, i la Gran Via estan en risc de amb col·lapse permanent de cotxes a qualsevol hora del dia). Millorar l'accessibilitat de les estacions de Metro d'enllaç com Verdaguer (ascensors).

2. NOVES ESTACIONS TERMINALS DE BUSOS. Reorganització del transport Interurbà i línies de finals de Busos Interurbans. Actualment la ciutat només disposa d'una Central de Busos interurbans a l'Estació del Nord i un simulacre a l'Estació de Sants. Cal eliminar tots els finals de línies interurbanes i el bus exprés, dispersos pels carrers de l'Eixample (Pau Claris, Psg de Sant Joan, Urgell, Ronda Universitat, etc.), les reserves per busos turístics (Provença i Sagrada Família) i la **construcció de noves Estacions de Busos a la Sagrera, Sant Adrià i Hospitalet.**

3. MILLORA DE LA MOBILITAT DE BICICLETES I VIANANTS. El nostre Districte, pel que fa a mobilitat, es un gran desori en relació a la circulació de bicicletes patinets, VMP i altres tipus d'artilugis de dos rodes que circulen sense control per tot el districte i campen al seu aire. Hem de reconèixer que hem millorat molt pel que fa als carrils bici, però no lo suficient. Encara tenim molts carrers que no en tenen o de cop es queden tallats. S'han fet carrils bici de doble sentit la majoria son molt estrets i no estan prou senyalitzats, a més, ara també i circulem altres de vehicles de dos rodes. En molts casos hi ha problemes mal solucionats exemple Plaça Tetuan. El que és evident és que hi han molts problemes entre usuaris i ciutadans que caminant pel districte en alguns casos s'ha produït accidents que a més ningú n'assumeixi les responsabilitats i això s'ha de intentar trobar una solució de forma urgent.

4. ESPAIS VERDS I EIXOS VERDS AMB VELOCITAT MÀXIMA 10 KM/H AMB PRIORITAT DEL VIANANT. Compliment del Reial Decret de 10 de novembre de 2020, que modificà el Reglament general de circulació i el Reglament general de vehicles, obligant a una velocitat màxima de 10 Km/h en els Parcs i Zones Verdes.

(Continua en pàgina 21)

EDIFICI URGELL 174-180 (1a part) LA UNIÓ COOPERATISTA BARCELONESA

Ens hem de situar en els anys 1900, quan el barri s'iniciava en la seva construcció dins la trama d'Ildefons Cerdà, creada l'any 1860, per ocupar el pla de les rodalies de la ciutat emmurallada de Barcelona. Fins a aquest moment aquest espai no era edificable, ja que estava sotmès a la normativa militar. Cal veure l'anotació en el plànol aprovat.

La part esquerra estava vinculada a un traçat obligat per les vies del tren (línia Martorell), les canalitzacions de les rieres (canal a l'esquerra, actual avinguda de Josep Tarradellas) i els camins de comunicació amb els barris circumdants de Sarrià, les Corts, Hostafrancs i Sants.

És en aquella època que s'inicien les construccions que van completant una zona de cases més senzilles que les de la part dreta de l'Eixample, i s'implanta la fàbrica de filatures Batlló (1868-1869), que ocupa quatre illes de l'Eixample, obra de l'arquitecte Rafael Gustavino. Es construeix la presó Model (1881-1904), obra de Salvador Viñals i Josep Domènech; d'aquest mateix arquitecte és l'edifici del Clínic i la Facultat de Medicina, basat en un projecte original d'Ignasi Bartolí, i l'Hospital del Sagrat Cor (1879). L'any 1892 s'inaugura l'escorxador, i trobem la construcció de la casa Golferichs (1901-1902), que després passa a ser col·legi religiós, finalment recuperat per al barri com a centre cívic, gràcies a una lluita dels veïns/es, que va durar molts anys. Tractarem de recuperar la memòria històrica de les altres escoles i edificis de fabriques en altres treballs, així com de tots aquests edificis mencionats inicialment.

En aquest context d'obres que encara podem reconèixer, trobem uns edificis destinats a resoldre el tema social del cooperativisme, com pot ser l'adquisició de queviures i elements de vestir, a part de la relació social que motiva la necessitat dels treballadors d'agrupar-se en entitats socials.

En aquesta època trobem els edificis ja desapareguts del carrer Borrell 250, i Villarroel 163, que donà lloc aquest últim, a la constitució de la Unió Cooperatista Barcelonesa UCB.

Algunes de les dades i fotos que es mencionen estan basades en l'informe que va fer Mònica MasPOCH Oller, per encàrrec de l'Ajuntament (desembre 2021), i de la visita que va tenir lloc a l'edifici el passat mes de novembre de 2022, en què es va situar un faristol a la façana recordant la història de la UCB.

La UCB compra el solar l'any 1928, als germans Rosés Ibbotson, Manuel, Tomàs i Antoni, per un valor de 182.684 pessetes per ampliar la seu inicial del car-

rer Villarroel 163 avui enderrocada. En base a un crèdit de 100.000 pessetes es va acabar l'obra el 1931. Les obres van ser suportades inicialment amb els diners propis de la cooperativa. (ANC2-103-T-29).

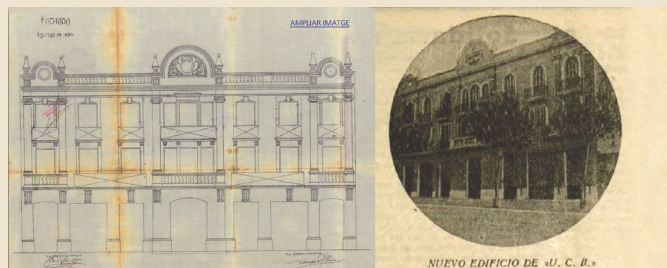
Es va fer un concurs entre vint-i-dues empreses, i finalment és escollida per l'import més econòmic l'empresa Francisco Riera, i l'arquitecte és Francesc de Paula Riera Clariana (1896-1972), net del fundador de la constructora. Aquesta empresa amb els anys fou coneguda amb el nom de Construccions Riera SA.

El projecte presentat per Francesc de P. Riera fou un edifici de planta baixa, pis principal que acollia un teatre, segon pis i terrat, però proposà una solució per al segon pis que no coincideix del tot amb l'obra finalment feta. Si s'observa el dibuix de la façana, el segon pis té les obertures rectangulars igual que el primer pis, en canvi a l'obra final aquestes obertures són d'arc de mig punt. De fet s'ha localitzat el projecte de les estructures metàl·liques de la construcció de l'edifici i alguns esborranys de la modificació de la façana, fets per l'empresa Torras, Herrería y Construcciones, SA, empresa de foneria que ho va realitzar. (ANC1-631-T-8200).

L'EDIFICI DE LA UCB

La façana

A les fotografies de l'època s'aprecia que la façana tenia ressaltades les obertures, respecte al parament bàsic de les parets. En el projecte inicial es planteja una modulació de les obertures de la planta baixa en diferents amplades, criteri que en el moment de la construcció es va variar, igual que els dentells de les obertures de la planta pis, que van passar de dentells rectes a arcs rebaixats.

La imatge de l'edifici es caracteritza per disposar-se en una façana allargada que es compon en tres eixos, cosa que denota l'interès per obtenir una imatge de força i de consistència. L'alçada de planta baixa i dos pisos, es referma amb la disposició de les obertures verticals en els tres eixos, i es dona importància al central que té el seu coronament en un tester semicircular que tenia el motiu d'anunciar la titularitat de l'immoble. L'acabament dels dos eixos laterals també són amb testers més baixos i amb un ull de bou circular. Tots els testers són encaixats en columnes en forma d'obelisc reduït. La disposició de les baranes dels balcons en zones de balustrada massissa i les centrals de forja obliguen a llegir la composició dels eixos verticals, al mateix temps que es conserva la idea d'edifici apaïsat.

El soterrani de l'edifici

Es disposen solament en dues zones: la posterior que va servir per unir l'edifici de Villarroel, i una petita zona quasi tocant a la façana d'Urgell que era destinada a la carbonera; i just a la planta baixa hi havia la zona del forn de pa.

La planta baixa

Ha sofert diferents variacions segons les èpoques i usos als quals ha estat destinada. No obstant, la llargada de la planta sempre ha tingut un plantejament d'ús que diferencia dues zones bàsiques d'activitats, les zones de serveis queden als fons i laterals. L'estructura de l'edifici està realitzada per pilars a la planta baixa, fet que ha permès les diferents adaptacions.

Gràcies als plànols inicials i a fotografies sabem que en general la planta baixa estava destinada a la part de venda de la cooperativa. Les obertures de la façana també estaven pensades per distribuir l'accés a les diferents activitats. La porta central donava a l'escala de doble circulació, per distribuir millor l'accés a la planta principal que es destinava a les accions socials amb més gent. L'escala es manté en un bon estat i té interès per les baranes de barrots. Una altra porta lateral dreta donava accés a la zona de cafeteria. L'altre costat de la façana esquerra es destinava a l'accés del magatzem de la venda.

La planta principal

És en aquesta planta on, per sort, trobem els espais tal com van ser dissenyats. La distribució es basa en un gran espai central que és de gran importància: amb una superfície de 723 m², estava destinat a sala de festes amb una part que es disposa en un nivell lleugerament superior destinat a caixa escènica de teatre, amb fondària i alçària per a l'equipament tècnic. Als laterals d'aquesta sala i comunicats per unes portes vidrieres amb quarterons i llindes poligonals, uns d'opacs i altres d'orientats als patis amb vidres de colors, que donen accés als passadissos, es troben els diferents despatxos i sales. Inicialment eren la zona administra-

tiva, sala de juntes i serveis. Aquests passadissos conflueixen en un distribuïdor a cada costat de l'escala noble.

Aquesta sala té un espai central obert a doble alçada que està envoltat per una gran balconada en forma de U, i que abraça l'espai rectangular amb obertura al frontal de l'espai escènic. Tenen una especial importància les baranes de forja amb els elements decoratius de primers de segle passat, propis del anomenat *art déco*.

El primer pis

Aquesta planta estava destinada a serveis propis de la cooperativa, i disposava en el seu perímetre d'accés igualment pels passadissos laterals que es distribueixen a partir dels distribuïdors de la part noble de l'escala de la façana. Al seu espai central hi ha la gran balconada que dona al buit de la sala d'actes.

El sostre de tot aquest espai és de gran rellevància, perquè ens permet poder contemplar la decoració inicial en un enteixinat de guix amb motlures po-

ligonals que formen un gran marc central octogonal, on hi ha un cos central polièdric de vidre per formar una gran lluminària central.

La planta coberta

Estava destinada a zona de serveis i és la que ha sofert més canvis amb el pas del temps. Té el gran volum de l'espai escènic del teatre i la coberta de l'espai central de la sala d'actes, que són cossos en cobertes a dues aigües. La resta són terrats a diferents alçaries, que també van tenir en anys posteriors la seva història.

Alteracions en l'edifici

Com és lògic, el creixement de la cooperativa i/o la seva evolució suposà canvis en la seva seu principal, l'edifici del carrer Urgell, però tot sembla indicar que la seva fesomia no varià gaire fins als anys cinquanta. Entre el 1947 i 1950 es realitzaren diverses obres de reforma als soterranis i planta baixa de l'edifici per ampliar magatzems, modificar banys i vestidors, etc. L'any 1947 consta que es va fer una reforma interior que va consistir en la substitució del banys per uns vestidors i dutxes i la construcció d'un traster, per a aquesta obra era necessari enderrocar alguns envans i variar accessos per això es demanà permís d'obres majors, sota projecte de l'arquitecte Pau Maymó. Només un any més tard, l'arquitecte Manuel Infiesta presentà un altre projecte per tal de construir un nou altell per a magatzem. Es tracta d'un altell de 26m² i a 2,85 m d'obra i s'hi accedirà per unes escales també d'obra. Paral·lelament, es fan obres al magatzem per donar més llum i ventilació i un nou accés: es projecten dues claraboies i s'elimina un pati interior. (AMCB, Exp.37861)

Alfons Santamaria

LA COOPERATIVA UCB

La Unió Cooperatista Barcelonesa es va fundar el gener de 1927 com a resultat de la fusió de dues cooperatives del barri veïnes: El Rellotge, situada al carrer Comte Borrell 253, fundada l'any 1900; i La Dignitat, al carrer Villarroel 163, constituïda el 1903. La fusió d'aquestes dues cooperatives va resultar tot un èxit i per tal de donar cabuda i espai a les activitats –tant econòmiques com culturals, educatives i recreatives– que es desenvolupaven des de la Unió Cooperatista Barcelonesa es va construir i inaugurar l'any 1931 una nova seu al carrer Comte d'Urgell 176-180.

Aquest nou edifici, que comptava amb un soterrani i dues plantes, albergava forns de pa, una pastisseria, un cafè, espai per jugar a billars, una biblioteca, un teatre –que també tenia la funció de cinema–, dutxes, munta-

càrregues i despatxos perquè les seccions de música, teatre, excursionisme, esquí, atletisme, escacs i esperanto, s'hi reunissin. Durant la dècada dels anys trenta el creixement de l'entitat fou exponencial, i es va arribar a la xifra de mil quatre-cents famílies associades. Al llarg d'aquesta dècada la cooperativa va obrir noves seus, ja fos mitjançant l'absorció de cooperatives més petites, com és el cas de la cooperativa de consum El Adelanto Obrero, situada al carrer Peu de la Creu 16 del Raval de Barcelona; o adquirint nous locals com el del Camí Vell de Sarrià 25, al barri de les Corts, o a la mateixa Esquerra de l'Eixample, al carrer Comte Borrell 105. També va ser en aquest període quan la Unió Cooperatista Barcelonense va augmentar l'activitat de produccions de segon grau. Fins aleshores la producció de segon grau s'havia centrat en els forns col·lectius i en la fabricació d'espardenyes i la van ampliar participant en les iniciatives de les fàbriques de Pastes de Sopa i d'Aigües Carbòniques. A més, la cooperativa també va impulsar i ajudar cooperatives de treball autònom com l'editorial cooperativa Popular, autogestionada per tipògrafs i treballadors d'arts gràfiques; o la Cooperativa de Camiseria i Confeccions, promoguda per Maria Palomera i altres dones cooperativistes de la Unió Cooperatista Barcelonense. Durant la Guerra Civil, aquest edifici serví per allotjar la seu de la recentment constituïda Unió de Cooperadors de Barcelona, un organisme creat per agrupar gran part de les cooperatives de la ciutat amb l'objectiu de traçar un entramat cooperatiu amb seixantatres seus distribuïdes pels diversos barris. Però tot i els processos unificadors per pal·liar els estralls que ocasionaven les caresties de la conjuntura bèl·lica, la Unió Cooperatista Barcelonense, com moltes altres cooperatives, va patir pèrdues tant humanes com materials.

I, finalment, l'adveniment de la dictadura franquista va significar el principi de la fi, la que va ser una de les cooperatives de consum més importants de Catalunya es va veure immersa en una davallada econòmica i funcional constant, a més d'una intervenció i control per part del règim que acabà ocasionant, el 1961, que s'acabés venent la seva seu a l'Església convertint-se en el que ha estat fins al febrer de 2021 a la parròquia de Sant Isidor. Actualment, la pèrdua d'aquest edifici suposaria la despatrimonialització material del barri i la condemna a l'oblit d'una part de la nostra història. Perdre aquest edifici també significaria perdre una nova oportunitat de tenir un espai veïnal des d'on es poden consolidar i ampliar vincles i xarxa comunal mitjançant activitats econòmiques socials de base, centrades a vertebrar i fomentar els valors que s'hi defensaven en el passat: el bé comú per sobre del lucre i els interessos individuals, l'objectiu de canviar les dinàmiques individualistes competitives per unes que apostin pel col·lectiu, la mancomunió de forces, la cooperació, l'ajuda mútua i la solidaritat.

Mar Masip

APORTACIONS I COMENTARIS

Des del 2021, l'edifici i el terreny de l'antiga cooperativa de consum de la Unió Cooperatista Barcelonense ha estat cedit per l'Arquebisbat de Barcelona a l'Hospital Clínic i la fundació Leitat. Segons ha transcendit, el contracte de cessió contempla l'enderrocament de la seu històrica de la cooperativa i la construcció d'un centre sanitari tecnològic de caràcter privat. Aquest enderrocament no només destruirà un edifici amb un alt valor històric i simbòlic, sinó que també es perdrà un espai que havia estat creat i ideat per ser d'ús col·lectiu del i per al barri.

Des de la Plataforma Salvem la Unió Cooperatista Barcelonense estem duent a terme diverses activitats de difusió i de treball per crear un projecte comunitari que imbrui la xarxa veïnal amb el cooperativista per configurar una estratègia per recuperar i resignificar aquest espai de trobada comunitària. És per això que apostem per la conservació i recuperació de l'edifici de La Unió Cooperatista Barcelonense, és a dir, el retorn i la reactivació d'un espai popular i autogestionat pels veïns i veïnes de l'Esquerra de l'Eixample.

Plataforma Salvem la Unió Cooperatista Barcelonense

VOCALIA DE LA MEMÒRIA HISTÒRICA / Col·lectiu Full: Memòria Històrica Patrimonial i Social

Equip de redacció: Mercè Tatjer Mir, Mar Masip, Ricardo Vergara Franceschi, Alfons Santamaria Sors, Jaume Gómez Pérez

E mail: lamemoriahistoricae.e@gmail.com web www.lamemoriahistorica.es

Ens podeu trobar el 1r dilluns de cada mes de 18 a 19 a la seu de la AVVEE. Carrer Calàbria, 262 T. 93 453 28 79

(Ve de pàgina 16)

PATRIMONI

- 1. REVISIÓ DEL P. E. DEL PATRIMONI AMB LA INCORPORACIÓ DE MÉS BENS CATALOGATS**, especialment pels Nivells B i C d'interès urbanístic que són conjunts tipològics que confereixen caràcter i paisatge a l'Eixample i justifiquen la Protecció del Sector de Conservació de l'Eixample i la Declaració de Conjunt Protegit. Ampliació a nous conceptes com els Espais Verds vinculats a Béns Catalogats (Escola Industrial, Universitat de Barcelona), Art urbà o Infraestructures (Pont de Marina).
- 2. REDACCIÓ I ACTUALITZACIÓ DE LES FITXES DEL CATÀLEG**, corresponents als Nivells B i C inscrits en el sector de conservació (BCIL), perquè tinguin una protecció individualitzada. En concret completar la fitxa del Patrimoni del Taller Masriera amb la protecció del Teatre Studium i del bens mobles que hi ha al interior. **Inscripció dels BCIL a l'Inventari del Patrimoni Cultural de Catalunya com diu la LPCC 1993.**
- 3. AJUSTAR ELS PARÀMETRES TIPOLÒGICS ZONALS A L'EDIFICACIÓ PROTEGIDA EXISTENT**, per la via que es consideri més idònia: Posant en primer ordre jurídic la Llei del Patrimoni Cultural, o Modificant el PGM, o bé cercant un altre destí a l'excés de sostre edificable per la figura d'un Pla Especial Urbanístic, tal i com es descriu a la MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LA MPGM PER A LA PROTECCIÓ DEL PATRIMONI HISTÒRIC ARTÍSTIC (2016).
- 4. REVISIÓ DE LES DESGRAVACIONS I EXEMPCIONS FISCALS (IBI)**, que preveu la Llei del Patrimoni Cultural Català (LPCC 1993), quan les operacions immobiliàries generen especulació i plusvàlues superiors al benefici industrial.
- 5. RETROCÉS DE LA MODIFICACIÓ DE LA LLEI DEL PATRIMONI CULTURAL CATALÀ**, LPCC 1993, patrocinada per la Llei Omnibus: Llei 5/2012, del 20 de març, per la qual es va permetre la venda a privats d'immobles Catalogats. (Conflicte de l'Escola Industrial i altres). Les privatitzacions projectades per aquesta via, sovint han estat dirigides a la demanda del sostre edificable qualificat de 7 o 13E.
- 6. DEFINICIÓ DELS ENTORNS PROTEGITS DELS BCIN.** Que la Conselleria de Cultura de la Generalitat, en compliment de la LPCC 1993, procedeixi a la incoació de l'expedient de delimitació d'Entorns Protegits dels Bens Culturals d'Interès Nacional (BCIN).

PLANEJAMENT URBANÍSTIC

- 1. APROVACIÓ D'UN PLA D'USOS DE L'EIXAMPLE.** Reclamem la preservació i continuïtat dels plans d'usos vigents a Sant Antoni i al carrer Girona, així com la seva extensió a tot l'Eixample i l'aprovació d'un pla d'usos com a pràctica reguladora de les activitats per a la preservació de la cohesió social, la sostenibilitat del comerç de proximitat i la convivència ciutadana.

- 2. ARRENCAR DE NOU I DEFINITIVAMENT LA COMISSIÓ DE TREBALL SOBRE LES SOLUCIONS URBANÍSTIQUES NECESSÀRIES PER A L'ENCAIX DEL TEMPLE DE LA SAGRADA FAMÍLIA AL BARRI**, i la corresponsabilització de la indústria turística en el control i els efectes en l'entorn de la basílica, com contemplava el PAD Eixample 2020-2023.

- 3. ACTUALITZACIÓ, REVISIÓ O SUBSTITUCIÓ DEL PGM** del 76 fet des del model de la mobilitat del vehicle privat, definició del nou model i obtenció de noves eines urbanístiques que ajudin a ampliar les perspectives de futur en la millora de les condicions de vida en matèria de zones verdes, espais urbans i equipaments, i la preservació del patrimoni existent.

ZONES VERDES I ESPAI URBÀ

- 1. GUANYAR NOUS ESPAIS VERDS.** Com a entitats socials de l'Eixample tenim el deure i la convicció de que cal treballar sense descans en la direcció de millorar les condicions de vida i de contaminació de l'Eixample en una situació d'emergència climàtica, i en aquest sentit no podem perdre cap oportunitat en totes les direccions possibles per guanyar espais verds en un teixit tant consolidat i densificat com és l'Eixample, tot i començant per no perdre els avui encara existents. Incorporació dels **Nou Parc de la Model**, al sistema d'espais verds de la ciutat. Redefinir l'Espai del carrer Provença **davant del Clínic**. Parar atenció amb els usos que poden generar conflictes a l'Espai Públic: Alliberar el Parc Joan Miró de la Caserna provisional de Bombers. Espais de gossos a poca distància d'habitatges. Reducció de velocitat de les bicicletes i VMP al entrar als espais verds (Plaça Tetuan).
- 2. CONSOLIDAR ELS NOUS EIXOS VERDS.** Durant aquest mandat municipal que es tancarà ens trobarem probablement amb la disposició de quatre eixos verds més construïts, Consell de Cent, Rocafort, Borrell i Girona, que es sumaran als entorns del Mercat de Sant Antoni i en el futur la Ronda de Sant Antoni, i els Eixos verds de Sicília, Ausiàs March i continuació de la Carretera de Ribes. Tenim la convicció que finalment per aquestes operacions acabarà essent bo que siguin consolidades amb una qualificació urbanística específica del PGM, entre el 5 de Viari Bàsic i el 6 de Zona Verda, qualificacions que han de ser consolidades en el sentit d'emparar el seu ús i dificultar la seva reversió al sistema viari bàsic.
- 3. REPENSAR ELS CARRERS.** No només el nou "tipus de carrer" que representaran aquests eixos verds, sinó que la distribució de l'ús de l'espai públic també canviarà, tant en les vies anomenades de la xarxa bàsica com en les vies locals. Anem cap a uns nous estàndards que substituïran el protagonisme absolut que han tingut durant sis dècades els vehicles privats motoritzats, per circular i per aparcar. Si es fessin de nou ara aquests carrers (20 metres en total), ningú acceptaria quatre car-

rils de circulació enmig de les façanes de les cases, i les voreres plenes de motos aparcades. Cal donar un nou protagonisme al passeig a peu (sense les zigzagues actuals), al transport públic i a l'ús de les bicicletes, és impensable seguir reservant totes les cantonades per aparcar i fer càrregues i descàrregues, etc. I s'han d'estimular i afavorir les experiències de gestió comunitària de l'espai públic que van sorgint, inclosos alguns horts. I cal estudiar com incorporar aquest nou paradigma al PGM. Incorporar com a nou Eix verd, Sicília, Ausiàs March i continuació de la Carretera de Ribes. Rehabilitació de l'avinguda Gaudí.

4. PROMOCIONAR NOUS INTERIORS D'ILLA. Malgrat les noves condicions imposades per la crisi econòmica del 2009 i la desaparició d'òrgues de gestió com va ser Pro-eixample, cal mantenir en el temps la continuïtat de la creació de nous interiors d'illa. En aquest sentit cal observar que les previsions i reserves del PGM, podem dir que estan pràcticament esgotades en la major part del Districte (i caldria activar les poques encara vigents), obligant probablement a una revisió del PGM i a cercar nous instruments de gestió. Estan pendants d'execució segons el PGM: l'interior d'illa de Roger de Flor, Av. Vilanova i Alí Bei, així com l'ampliació pendent dels Jardins de Jaume Perich a Bailèn 51-53, Garatge Diana, qualificat de 6 i 17/7.

5. REFORMULAR OPERACIONS URBANÍSTIQUES PREVISTES AL PGM. Aprovació definitiva de la MPGM per consolidar el gran parc del recinte de La Model, anul·lant la reserva de sòl a la zona de Nicaragua per a ús privat. Recordar els interiors d'illa del Manhattan on el PGM preveu un gran esventrament, el valor patrimonial de l'espai de la Damm i la redefinició de l'illa de les Aigües (Sagrada Família).

6. RECUPERAR ELS ESPAIS VERDS QUALIFICATS DE VIARI BÀSIC. L'obsolescència del PGM no només es limita a tenir les reserves esgotades, sinó que es manifesta en flagrants contradiccions d'espais verds existents (Plaça Tetuan, Jardins de Victòria Eugènia...), encara avui en dia qualificats de viari bàsic. Si bé és cert que malgrat tot, aquests espais han mantingut el seu ús, també cal observar que la coherència en les polítiques municipals també s'han de demostrar en aquests aspectes.

7. RECUPERAR ELS ESPAIS VERDS QUALIFICATS D'EQUIPAMENTS QUE SÓN EDIFICABLES. L'exemple més evident són els jardins de la Universitat de Barcelona i els espais lliures del Recinte de l'Escola Industrial. En ambdós casos hi ha hagut actuacions en aquesta direcció (Jardins de la UB) i intents que la ciutadania ha hagut d'aturar (Recinte de l'Escola Industrial amb l'ampliació del Clínic). Reclamem per tots aquests espais qualificats d'equipament i potencialment edificables, el canvi de qualificació com a zones verdes i un reconeixement patrimonial de la seva funció.

8. RECUPERAR ELS ESPAIS VERDS PRIVATS QUALIFICATS DE DENSIFICACIÓ URBANA. Com hem dit abans, no podem perdre cap oportunitat en totes les direccions possibles per guanyar espais verds per petits que puguin ser, en un teixit tant consolidat i densificat com és l'Eixample. En aquest sentit, l'existència de jardins privats tant a l'exterior com a l'interior de les illes de l'Eixample, en la situació d'emergència climàtica actual, no es poden deixar perdre i mereixen ser protegits tant per una qualificació urbanística específica del PGM com des d'un vessant Patrimonial.

9. UN PLA DE MANTENIMENT DISSENYAT PELS NOUS ESPAIS VERDS. Posar en servei els nous Espais Verds implicarà un canvi de política de Manteniment, que fins ara s'ha demostrat insuficient. Cal disposar d'espais de manteniment i emmagatzematge a la vora dels espais, augmentar i contractar nou personal de Parcs i Jardins i multiplicar el pressupost del Manteniment.

10. CONCLUSIÓ: Calen unes noves regles del joc. Reclamem una actualització, revisió o substitució del PGM del 76 a l'Eixample i la obtenció de noves eines urbanístiques que ajudin a ampliar les perspectives de futur en la millora de les condicions de vida i la preservació de lo existent des d'una perspectiva del Patrimoni verd. Aquesta mena d'actuacions no són inèdites a Barcelona. De fet el PGM ja s'ha modificat centenars de vegades, i barris com Sant Andreu, Horta i Gràcia, ja han passat recentment per un procés d'aquesta mena, de diagnòsi, estudi i participació ciutadana que ha conduït a una enèsima modificació d'aquest PGM del 76. Ara toca a l'Eixample.

COMPROMÍS AMB LA LLENGUA CATALANA

El 6 d'abril de 1983 el Parlament va aprovar la primera Llei de normalització lingüística del català. Quaranta anys després, les estadístiques mostren clarament el retrocés en l'ús social del català, principalment a la ciutat de Barcelona. Precisament per aquest motiu, demanem un compromís contundent en l'ús de la llengua del país, que ha de ser prioritària en qualsevol tipus de comunicació de l'Ajuntament de Barcelona. També es reclama la participació i col·laboració decidida del consistori en l'ensenyament i la difusió de la llengua.

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS DE VEÏNS I VEÏNES DE L'EIXAMPLE

Coordinadora, Trini Capdevila

AVV Fort Pienc, Quim Mallén

AVV Sagrada Família, Joan Itxaso

AVV Sant Antoni, Pep Sala

AVV Esquerra de l'Eixample, Joan Vey

AVV Dreta de l'Eixample, Jaume Artigues

Eixample Barcelona Ràdio

Hola, soc el Màrius A. Querol, cap del projecte Eixample Barcelona Ràdio. Durant aquestes últimes setmanes hem entrevistat els candidats a l'alcaldia de Barcelona, que han passat pels nostres estudis:

EVA PARERA	VALENTS
ANNA GRAU	CIUTADANS
DANIEL SIRERA	PARTIT POPULAR
DANIEL VOSSELER	BARCELONA ETS TU
XAVIER TRIAS	JUNTS X CAT
JAUME COLLBONI	PSC
ERNEST MARAGALL	ESQUERRA REPUBLICANA

Amb tots hem compartit més o menys una hora, i els hem preguntat per la seva ciutat, el seu model...

Tots han sigut molt amables i ens han confiat la seva manera de veure i entendre la Barcelona que tots estimen.

En un altre àmbit de coses, amb tots hem compartit les necessitats i objectius de l'emissora, que en aquests moments necessita un nou espai, un finançament, una freqüència per continuar creixent i convertir-se en l'emissora de referència de l'Eixample i dels seus 267.000 habitants. La nostra aspiració és ser el punt de connexió entre tots els eixos comercials inclosos en els districtes que pertanyen a l'Eixample, i per això necessitem la col·laboració i l'ajut de les institucions de la ciutat.

A tots els agraïm el seu temps, escàs en aquesta època d'eleccions. Molta sort i que a l'hora dels pactes, si és que n'hi ha, pensin en la ciutat i els seus habitants.

Artesans en Xarxa

C./ Entença, 162 - 08029 - Barcelona
C./ Santa Carolina, 44 - 08025 Barcelona

Tel. 934 301 527
Tel. 934 462 202

www.balasch.cat
balasch@balasch.cat

C/ Provença 129 baixos
93 411 21 10

SERVEI DOMÈSTIC
 Manteniment i neteja de la llar, periòdica o puntual
 Neteja finals d'obra
 Neteja de vidrieres i persianes

MANTENIMENT COMUNITATS DE PROPIETARIS
 Neteja d'escaleres, vidres, garatges i zones comunes

ASSISTÈNCIA A PERSONES DEPENDENTS
 Acompanyament personal a la llar i centres hospitalaris
 Ajuda en la higiene personal
 Preparació i administració de menjars

Horaris:
Dies feiners de 7 a 22h.
Dissabtes de 8 a 20 h.
Diumenges i festius de 9 a 14h.

Piscina Olímpica
 Espai Fitness
 Sala de Ciclisme
 Sauna

Bany de Vapor
 Armari d'ús diari
 Classes dirigides
 Pilates

Diferents tipus
 d'abonament mensual
 Classes d'Aquagym
 Cursos de Natació

Paris, 114 • 08029 Barcelona • Tel. 93 410 92 61
 e-mail: psj@natacio.cat • web: <http://www.piscinasantjordi.cat>

Un nou concepte d'atenció per a la gent gran

- Habitacions dobles i individuals amb bany complet
- TV, telèfon directe i caixa de cabdals a l'habitació
- Curtes i llargues estances
- Personal amb àmplia experiència
- Espaiosa terrassa, solarium
- Servei d'animació sociocultural
- Biblioteca, sales de jocs, saló TV, vídeo, perruqueria
- Assistència mèdica-sanitària permanent, recuperació post operatòria i funcional
- Places concertades amb la Generalitat
- Centre de dia

Mallorca, 163
Tel. 93 453 35 00
info@hrficus.com
www.hrficus.com

Una manera amable de conèixer els candidats a l'alcaldia de la nostra ciutat

Aquesta enquesta s'ha fet arribar a tots els candidats, sols han respost els tres que publiquem

PREGUNTES	ERNEST MARAGALL 	XAVIER TRIAS 	ANNA GRAU
1. De tots els personatges històrics, a qui votaries si es presentés a les eleccions a l'alcaldia de Barcelona?	Eleanor Roosevelt	A Josep Laporte, conseller de Sanitat i d'Educació als Governos Pujol i un dels meus pares polítics.	Simone Veil
2. Si avui tornessis a l'escola o a la universitat quina cosa nova t'agradaria aprendre?	Història	Informàtica	Direcció de cinema
3. Si obrissis la finestra del teu habitatge de l'Esquerra de l'Eixample, quin paisatge t'agradaria veure?	El Parc Joan Miró	L'Escola Industrial	Un cafè, una llibreria i un forn de pa
4. De quin color faries Barcelona?	De tots els verds, blaus, groc i ocre que puguem imaginar	Blau (mar i cel)	De tots els colors
5. Quin llibre salvaries d'una biblioteca en flames? I quina pel·lícula d'una filmoteca en flames?	"Somni d'una nit d'estiu" de Shakespeare. "La soledat del corredor de fons", de Tony Richardson	"Cien años de soledad", de Gabriel García Márquez. "Espartaco" ("Spartacus"), d'Stanley Kubrick.	Un home, d'Oriana Fallaci El Padrí part I i II (Coppola)

Volem polítics educats i amb bones maneres

Tots percebem que la bona educació, les bones maneres i les regles de civisme es van perdent lentament. En aquesta pèrdua tots hi tenim responsabilitats: els pares, els avis, l'escola, la televisió, les xarxes socials i els polítics.

Als polítics i a nosaltres mateixos, els nostres pares i els nostres avis ens van inculcar les bones maneres i el respecte. A l'escola recordo que ens ensenyaven les regles: demanar la paraula, esperar el torn per parlar, no insultar, discutir les idees sense ofendre les persones i moltes altres conductes que consideràvem de bona educació.

No cal preguntar pel carrer per saber que tots, sense excepcions, tenim l'opinió que els polítics estan tenint un comportament públic basat en l'insult, la mentida i la tergiversació del llenguatge i els conceptes per atacar l'oponent. Sembla que la seva estratègia és crispar la població i polaritzar-la per obtenir-ne rèdits electorals. Ens mostren des del principi que el que importa és guanyar i que, per guanyar, totes les estratègies i els mètodes són bons. I si perds electoralment, no s'ha d'acceptar el resultat, cal atacar l'oponent com si fos un enemic de guerra, que tu i la teva formació esteu ungides amb la veritat i que solament tu estàs legitimat per governar. Semblen mals perdedors.

Aquest clima és nociu en tant que s'encomana als ciutadans, sobretot als joves, ja que veuen que els espais de diàleg

són d'insult i no pas de reflexió, un lloc on cada grup matisa el que creu que és millor per a la societat. No fan debat dels problemes que patim els ciutadans, simplement s'ataquen. Els debats i les declaracions polítiques no estan servint per destensar i generar espais de diàleg i d'acords importants per a tots els ciutadans. Els polítics i les institucions són instruments d'educació ciutadana per a la democràcia. Ja sabem que tots els polítics no són iguals, però sembla que els polítics que triomfen són els més mal educats, els que més insulten, els que més crispen i els que menys respecten les normes de convivència. Aquests protagonistes de les baralles i els insults fan com els nens: la culpa sempre és dels altres.

La qüestió és si els polítics són un reflex de la societat, perquè la societat és així i els polítics es comporten com ho fa la societat, o és a l'inrevés i els polítics incentiven actituds maleducades en la gent. Personalment, he de dir que en l'ambient social en què em moc, els comportaments individuals i grupals no són com els dels polítics que veiem a la televisió.

Algú de nosaltres aplaudiria i votaria un polític educat, savi i de relacions respectuoses i cordials? O prefereix el circ polític? Si no es canvia tota la societat, hi sortim perdent, i la democràcia també hi sortirà perdent.

#JoSocDelCATA

CATA

TAMBÉ **ÉS NOIA** DE

DOIA

UB CATALUNYA

Ets noia i vols jugar a futbol?

La **temporada 2023-24** la **UB CATALUNYA** estrena **secció femenina**

Entitat adherida a
Agrupació de Futbol de Clubs i penyes del FC Barcelona

VINE AL CATA!

Carrer Viladomat 269

934 280 667

oficina@cataloniaub.com

Canvia el joc i no et quedis fora!

La Unió Barcelona Catalònia, la Penya Barcelonista més antiga del barri, comença un nou projecte amb la creació d'una secció femenina amb equips federats. La voluntat del club és fer créixer la secció, cada any amb més categories, i donar així cabuda a totes aquelles noies del barri que volen aprendre i jugar a futbol.

L'any 2022 el club va prendre la decisió de crear una secció femenina i va començar a donar forma al projecte. Després de uns mesos de treball, la Unió Barcelonista Catalònia ha posat em marxa aquest projecte que començarà amb la creació de varis equips femenins federats a diverses categories. Segons paraules del seu Coordinador Tècnic, Jaume Muñoz, "això és un projecte de futur, en el que busquem ampliar les categories i donar així cabuda a totes les noies del barri que els hi agrada el futbol, volen millorar en la seva pràctica i gaudir d'aquest esport".

La seva coordinadora, Anabel León, també posar de relleu amb la il·lusió que encara aquest projecte, després d'haver jugat sempre des de molt jove a futbol i lo difícil que era en aquella època trobar equips on practicar l'esport: "no se m'occorreix millor forma de de contribuir a

aquest esport que potenciar i ajudar a crear nous equips on les noies puguin aprendre un valors i formar-se com a jugadores"

L'objectiu principal d'aquesta nova secció femenina és crear equips formatius femenins, on les noies puguin aprendre i desenvolupar les seves actituds i habilitats en la pràctica del futbol, sempre envoltades de valors com el respecte, la inclusió, el compromís, l'amistat i la esportivitat.

Parlem de cures

Com ja se sap, els humans som éssers essencialment socials. Són extraordinàriament poques les persones que tenen la capacitat de viure en plenitud encapsulades en un aïllament complet. Per molt que ens vulguin fer creure que la individualitat no necessita crosses, som interdependents, depenem unes persones de les altres, encara que sigui en maneres diferents i intensitats variables. En qualsevol moment del cicle vital ens cal un entorn que ens acompanyi i ens ajudi. Això es constata tan bon punt traiem el nas al món, i durant la infantesa, i molt sovint en la vellesa, però també és així –per molt que ens sentim en plena ebullició i ens empenyi una força vital aparentment inesgotable– en l'adolescència, la joventut i l'edat adulta. Que aixequi la mà qui no hagi patit cap malaltia, no s'hagi trencat mai cap os o no hagi passat per alguna convalescència, qui no hagi necessitat mai suport, assistència, protecció. O qui no hagi sentit el pes de la soledat, l'enyor d'una abraçada o el desig d'una carícia. El contacte físic ens fa guanyar en huma-

nitat, ens permet reconèixer l'altre en tota la seva presència i, de retruc, ens descobreix la nostra pròpia relació amb el món humà en el que vivim.

D'on venen les nostres vulnerabilitats? D'acord, som vulnerables sense remei en tant que éssers vius suscepti-

bles de morir en algun moment. Però quins factors les incrementen? La qualitat dels aliments que consumim, dels espais que habitem, de l'aire que respirem, de les relacions socials que mantenim; el ritme trepidant que portem, el feble contacte amb la natura, la desconexió de nosaltres mateixos, la manca d'accessibilitat a espais i serveis... Per preservar el nostre benestar físic i emocional, com a persones i com a comunitat, hem d'actuar sobre allò que enterboleix la bona vida i això cal fer-ho des d'angles diversos.

Sovint restringim el concepte de les cures a l'àmbit familiar. O als hospitals, residències i altres institucions que atenen persones en situacions d'una vulnerabilitat més gran, perquè pateixen malalties cròniques, incapacitats diverses, disfuncions mentals... En una societat cada cop més envellida com la nostra, aquest treball quotidià de les cures es fa més necessari que mai. Són les cures professionals, exercides sobretot per dones en condicions laborals certament millorables, i on sovint es produeixen abusos i discriminacions de classe o ètnia. Això passa a les institucions. A casa, les tasques de cures s'han delegat per tradició en les filles, les joves, les mares, les esposes, les àvies... sense retribució de cap mena i obviament la seva necessitat de descans, de deixar-se cuidar i no estar sempre obligades a prendre cura d'altres. Resumint, hem posat les cures en mans de persones o entitats específiques (dividim, segmentem, classifiquem per ser

més rendibles), perquè ha estat la manera més fàcil de treure'ns del damunt una responsabilitat que per força ha de ser compartida.

Quan parlem de cures parlem d'anar més enllà dels espais on es cuiden persones que requereixen atenció professional. Parlem d'ampliar-ne el radi d'acció per practicar-les en qualsevol entorn on fem vida: entre família, en el cercle d'amistats, a la feina, a la plaça del barri, a l'escola, als espais d'esbarjo, a l'escala de veïns... Tenir en compte, fer costat, prendre cura de les persones que ens envolten és un acte comunitari que contribueix a enfortir la societat, a fer-la més inclusiva, més humana, més resilient.

Parlar de cures és parlar de generositat, d'atorgar-nos temps per compartir, per conversar i escoltar-nos, d'entendre les necessitats de les persones amb qui interactuem, de creure en el suport mutu, d'estrènyer el teixit social, d'organitzar-nos per fer front conjuntament a les dificultats de la vida o per reivindicar a les administracions la seva responsabilitat ineludible de vetllar per unes bones condicions de vida per a totes les persones. Això, és ben obvi, és millor fer-ho col·lectivament, perquè on no arribo jo, potser hi arribes tu, i perquè així aprendrem, ens enfortirem i gaudirem molt més.

Xarxa Cesca

(Xarxa Comunitària d'Economia Social i Cures de l'Esquerra de l'Eixample)

Campanya tradició/cultura, producte i mercat

El Mercat del Ninot és un lloc emblemàtic a la ciutat de Barcelona, on la gent del barri i de la ciutat acudeixen per comprar els millors productes frescos i de qualitat. Aquest mercat, que va ser fundat el 1894, ha decidit engegar una campanya per reivindicar les tradicions i la cultura dels productes que es venen al mercat. Els moments de l'any, com el carnestoltes, la Quaresma, la pasqua, Sant Joan, la tardor, la castanyada, Nadal i Cap d'Any, són moments que ens vinculen a la Terra i a les nostres tradicions.

Els productes que consumim i els plats que preparem amb aquests productes són una part important de la nostra cultura i les nostres tradicions. El mercat del Ninot vol posar de manifest aquesta realitat amb la seva campanya de tradició, cultura, producte i mercat.

El tret de sortida va ser donat pel carnestoltes i la Quaresma, on els cli-

ents van poder fàcilment identificar productes típics d'aquestes festivitats com la botifarra d'ou, els llardons, els ous, el bacallà i les sardines.

Ara, durant la Pasqua, el mercat del Ninot ofereix el millor xai fresc als seus clients, un producte típic d'aquesta època de l'any. El Ninot vol animar a la gent del barri i de la ciutat de Barcelona a viure en essència aquesta campanya tan nostra, i a descobrir tots els productes frescos i de qualitat que ofereix el mercat.

El mercat del Ninot és un lloc on es pot trobar de tot: peixos, fruites i verdures, carns i embotits, formatges, ous, llegums, entre altres. És un lloc on els clients poden degustar i gaudir de la frescor i la qualitat dels productes, i on poden conèixer de primera mà la cultura i les tradicions de la ciutat de Barcelona.

Us esperem amb els braços oberts.

Seguiu-nos a les nostres xarxes socials.

@mercatdelninot

Campanya tradició/cultura producte i mercat

El Mercat del Ninot hi trobareu producte fresc, de qualitat i de temporada.

Recuperem les tradicions i aquells productes que ens representen a cada època de l'any.

Visiteu també les parades exteriors on trobeu aquella moda, complements, estris per la llar i molt més.

CONTACTE

- Punt d'informació: 93 323 49 109
- Servei a domicili: 93 453 03 60
- Correu electrònic:
info@mercatdelninot.com

ON

Carrer de Mallorca, 133-157
08036 Barcelona

Horaris

Mercat alimentari

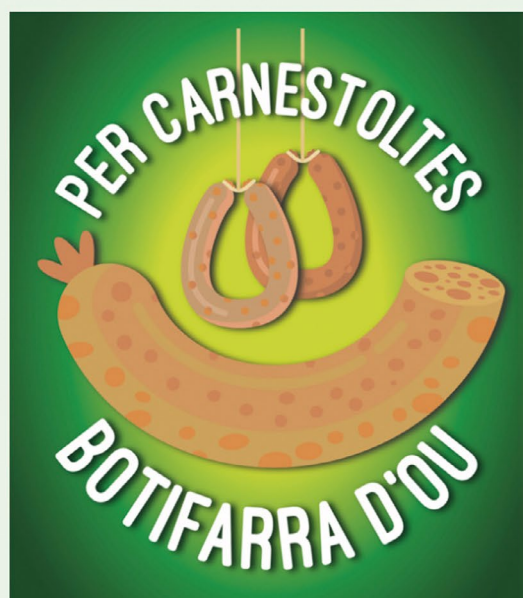
De dilluns a divendres, de 8 a 21 h.

Dissabte, de 8 a 18 h.

Parades exteriors

De dilluns a divendres, de 9 a 20 h.

Dissabtes de 9 a 14 h.

Gossos

Segons dades municipals, tenim censats a Barcelona 180.000 gossos, bastants més que nens i nenes de 0 a 14 anys. No deixa de ser curiós que els ciutadans optin per tenir més gossos que nens, però això seria una reflexió que no és la que pretenc fer avui.

Personalment en defineixo com a animalista, m'agraden tots els animals i em preocupa l'extinció d'algunes espècies al nostre planeta. M'encanten els animals que anomenem de companyia i els estimo.

A casa tenim un gat, en Max, però si fos per mi en tindria més, també tindria un gos ja que casa meua em permet tenir més d'un animal. Per tant, estaria encantada ampliant ara mateix la "família".

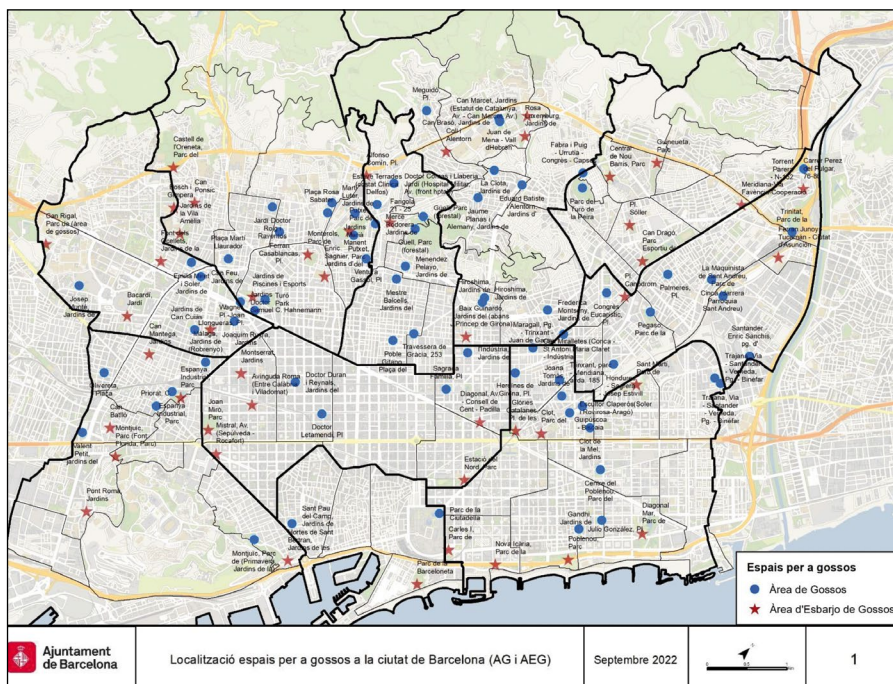
Em preocupa enormement l'abandonament d'animals, no puc ni vull entendre com algú, després d'haver conviscut un temps o uns anys amb un animal, el pot abandonar.

A Barcelona cada mes s'abandonen 219 gossos i se n'adopten 44. Això vol dir que cada mes condemnem 175 animals a viure tancats en un gàbia la resta de la seva vida després d'haver viscut en un ambient familiar.

Els ciutadans més conscienciats i més solidaris que fan l'opció d'adoptar un gos o un gat en comptes de comprar-lo (fet que és d'agrair) majoritàriament volen un cadell, que sigui guapet, els animals grans, malalts, coixos o als quals els falta un ull, per exemple, no els vol ningú. I la vida que els espera al centre d'acollida us asseguro que no és la més desitjable, no per falta de cures, però estaran sempre tancats en una gàbia.

He fet aquestes reflexions a l'inici d'aquest article perquè aquelles persones que puguin estar interessades en la lectura vegin quin és el meu sentiment respecte als animals.

El cert és que fa molt temps que li dono voltes a una idea que avui vull compartir amb vosaltres. Em pregunto, i segurament fent un estudi seriós ho podria saber exactament però no es el cas, quin és el cost que suposen per a l'Ajuntament de Barcelona

els 180.000 gossos de la nostra ciutat? Centenars de milers d'euros cada any segur: despesa en neteja, reparació o canvi de mobiliari urbà que a causa del pipí dels gossos es deteriora com ara fanals, tanques metàl·liques i reixes de parcs i jardins públics, replantació de plantes i gespa que han estat literalment arrasats en jardins i parcs..., però segurament una de les despeses més importants és la construcció i posterior manteniment dels "pipicans", ara en diuen àrea d'esbarjo per a gossos. L'import pot anar de 300.000 euros fins a 1.000.000 d'euros, que és el que ha costat l'àrea de gossos que s'ha fet recentment al parc de l'Estació del Nord. D'aquests equipaments per a gossos n'hi ha com a mínim un en cada un dels barris de la ciutat, a la majoria més. Un pressupost important també és el del Centre d'Acollida d'Animals de Companyia (CAACB). Aquest equipament municipal compta amb una vintena de professionals, entre cuidadors, veterinaris i personal d'oficina. El seu objectiu principal és acollir els més de 2.500 animals abandonats cada any a Barcelona i promoure'n l'adopció.

Tot aquest cost l'assumeix l'Ajuntament de Barcelona i la paguem en-

tre tots els ciutadans a partir dels nostres impostos, tant els que tenen gossos com els que no.

La meua pregunta és la següent: això és just?

Trobaríem normal, per exemple, que els ciutadans que tenen cotxe no paguessin impost de circulació, i el deteriorament que pateix la ciutat per aquesta causa el paguéssim entre tots? Jo no, no ho trobaria normal.

La meua proposta és la següent i l'adreço a tots els partits que concorren a l'alcaldia de Barcelona: que agafin el compromís de crear una taxa que es pagui només una vegada en la vida de l'animal, en aquest cas concretament els gossos, i que es pagui en el moment de xipar-lo. Repeteixo, que es posi una taxa de 300 € una sola vegada en la vida de l'animal. Doncs és fàcil. L'Ajuntament de Barcelona, avui amb 180.000 gossos censats, recaptaria 54.000.000 d'euros.

No pagarien aquesta taxa aquells ciutadans que adoptessin un gos, perquè estan fent un bé social i a més, suposadament, l'amo d'aquell animal abandonat ja l'hauria pagat.

La meua reflexió és que la persona que pot gastar de 800 a 2.000 € en la compra d'un cadell de gos dependent de la raça, també en pot pagar

300 per contribuir a l'enorme despesa que ocasiona aquest animal a la ciutat.

Però em temo que aquest proposta no me la "comprarà" cap partit polític, aquesta no és una mesura popu-

lar, és una mesura seriosa i solidària cap a la resta de la població que, sense tenir un animal, veu com part dels seus impostos serveixen per pagar la despesa que ocasiona el "col·lectiu" dels meus estimats gossos.

I cap partit polític ho "comprarà" perquè els gossos no voten, però els seus amos sí!!!

Bé, jo ho deixo aquí.

Trini Capdevila

SOLIDARITAT

Víctimes de la necrofrontera 2018-2022

Per la memòria i la justícia. Informe de Caminando Fronteras

<https://caminandofronteras.org/monitoreo/victimas-necrofrontera-2018-2022/>

Al carrer hi veiem créixer els perdedors de les crisis del nostre model econòmic. Augmenta el nombre de persones que viuen al carrer o que necessiten ajudes socials i comunitàries per poder anar tirant. D'altres sobreviuen amb feines que no fem els que no tenim el carnet d'identitat equivocat. Però n'hi ha que s'han quedat pel camí d'un sistema criminal de protecció de fronteres que es paga amb els nostres vots i els nostres impostos.

Diuen que només es pot arreglar allò que es pot anomenar i mesurar, i per això l'associació Caminando Fronteras fa un seguiment rigorós de les persones que moren intentant migrar a Europa. N'han comptabilitzat 11.522 al Mediterrani occidental, el més proper a Espanya. Sis cada dia durant cinc anys.

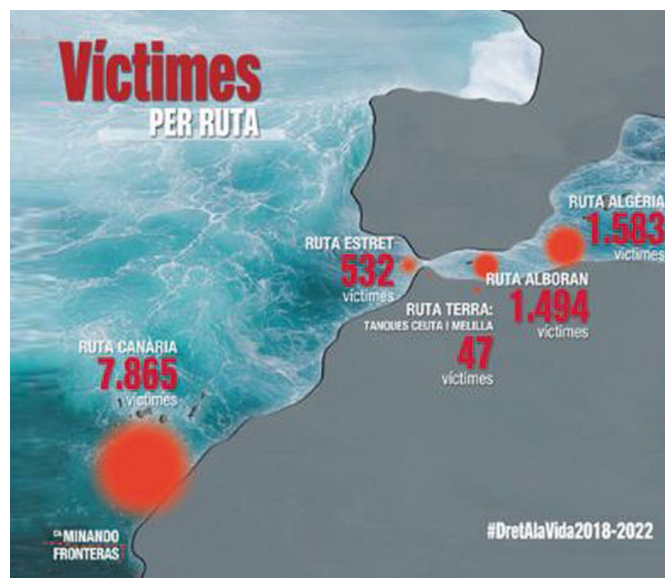
No són tots. Venint del Sahel i al Mediterrani oriental també hi mor molta gent. La causa són les guerres alimentades pels països rics per controlar recursos, vendre armes i mantenir hegemonies: Afganistan, Síria, Líbia, Ucraïna.

Als que fugen de la pobresa els tanquem la porta. Encara que tinguin el color de pell, la identitat o el déu equivocats, si són rics són benvinguts –amb 500.000 € es pot comprar la residència–, però si són pobres han d'arriscar-hi la vida.

Caminando Fronteras fa el que pot. A part de la frontera terrestre amb Ceuta i Melilla, els migrants cap a Espanya venen en naus precàries, amb molts accidents. Quan l'ONG rep el senyal d'alarma, dona l'avís perquè puguin rebre socors. A vegades funciona i d'altres es descobreix un drama humà.

A partir del nombre d'avisos, de rescats i d'arribades fan un seguiment constant, i amb aquestes dades ens mouen a actuar. L'informe l'han finançat entitats locals. L'Ajuntament de Barcelona, xarxes municipals menorquines, navarreses, catalanes... No és assumpte dels estats, que paguen perquè algú protegeixi les seves fronteres.

Les xifres diuen molt, però amaguen en cada mort un drama, una ferida oberta i un crit contra la injustícia de la nostra societat que no podria funcionar sense emigració, però la vol ferida i humiliada.

11.522 víctimes. 1.273 dones i 383 nens. 250 embarcacions desaparegudes.

Persones de 31 països, en només 4 rutes: Canàries, l'Estret, Alborán i Algèria.

No sabem com es pot arreglar ni com podem lluitar contra això, però el primer pas és no tancar els ulls.

Esquerra Eixample Acull

CORSETERIA, LENCERIA, BAÑO Y MEDIAS

PIEDAD

Horario de mañanas de 10 a 2 h.
Tardes de 4 a 8 h. Sabados de 10 a 1.30 h

Calàbria 195 - 197, bajos
(entre Mallorca y Provença)
Tel. 93 405 24 24 · 08029 Barcelona

cont@DRET

assessorament jurídic, fiscal i comptable

www.contadret.com
C/ Rocafort, 193-197, esc. A ent. 1ª
08029 Barcelona
T 93 363 27 94 · F 93 363 29 52
info@contadret.com

Farmàcia

Sònia Varela i Rodríguez
Montserrat Varela i Rodríguez

Nutrició Infantil · Fórmules Magistral
Anàlisis Clíniques · Dermofarmàcia
Dietètica · Homeopatia
Veterinària · Ortopèdia

Rosselló 37 (metro Entença)
Tel./Fax 93 430 77 25

CLÍNICA DENTAL
R. DEL SOL

Todas las especialidades

Dr. Luis Carlos Ruisánchez Capdet
Dra. Rosario del Sol Solano
Dra. Eva Mª. Pérez Barbero

Villarroel, 164, 1º 1ª
08036 Barcelona Tel. 93 454 22 50

Villarroel, 161
(enfrent mercat del Ninot)
08036 Barcelona

HOSPITAL CLÍNIC Telf.: 93 453 39 70

- Tapiceries
- Cortines
- Edredons
- Cobrellits
- Capçals
- Estors

des de 1932

MERCERIA

C/ Entença 122
08015 Barcelona

932 263 547
630 450 995
merceriaesmar@gmail.com

HIPER EL MÓN

Drogueria - Perfumeria- Pintures-Parament cuina etc...

C/CALABRIA 274

Entre C/ Paris i C/Londres
080290 BARCELONA
hiperelmon@gmail.com

TELF: 934391178

Farmàcia
F. LLAMBÍ

Centre d'específics

- Tractaments
- Fórmules - Laboratori
- Dermatologia, endocrinologia
- Medicaments genèrics
- Dermofarmàcia

Provença, 71 - Barcelona 08029
Tel. 93 430 04 11/93 439 20 11 - Fax 93 419 35 29

El nou
Pascual

Cerveceria-Restaurante

C/Calabria 254
08029 (BCN)
Tlf:93 430 50 95

restaurantepascual1219@gmail.com

HELGA
BELLÉS VÀZQUEZ

621 23 76 43

Carrer Provença 112 (Centroterapia)
Barcelona

helgabelles81@gmail.com

Tractaments Facials i Corporals
Depilacions i Maquillatges

SUMINISTROS INFORMÁTICOS, S.A.
desde 1989

papeleria@suministrosinformaticos.net
C/ del Rosselló 40 - T. 934 100 321

www.pidoyo.com

COSES DE CASA

c/Còrsega, 103
08029 Barcelona
T. 934 210 322
M. 650 885 953

hola@cosesdecasa.com

Provença
Caliment

compra saludable

Oferim
servei a domicili
93 430 02 20

Vens per alguna cosa i ho trobes... tot!

el57alimentacio@gmail.com
@coalimentprovença

el57.com

Provença
Forn artesà i familiar
Us esperem!!
Vine a tastar els nostres pans!!

Provença, 69 - 08029 Barcelona
93 605 75 23 - 615 11 76 39
www.fornprovença.cat

Manantial
DROGUERIA

Neteja i cosmètics // Productes a granel
Zero waste // Orgànics // Naturals // Proximitat

Sarsuela "Los claveles"

El 14 de gener, la vocalia de Diversitat Funcional va organitzar l'assistència a un concert en el Orfeó Martinenc. Van interpretar la sarsuela "Los Claveles", de José Serrano. La direcció escènica va estar a càrrec de Rafa Miralles i la direcció musical, de Xavi Dolç.

S'ha de destacar el magnífic treball d'interpretació dels cantants i pianista que ens van brindar una vetllada encantadora.

Agraïm, especialment, l'atenció i ajuda que van proporcionar a les persones amb problemes de mobilitat.

Vocalia de Diversitat Funcional

Gràcies per tant!

Les entitats, associacions i iniciatives populars de tota mena basen bona part del seu naixement, del seu creixement i de la seva consolidació al mèrit i a la dedicació de persones voluntàries. Acostumen a ser iniciatives carregades d'altruisme i en benefici de la comunitat a la qual pertanyen.

Ara ha arribat el moment d'acomiar a l'Angelina Ramiro, que ha estat responsable de la vocalia de Diversitat Funcional durant 13 anys. L'Angelina ha decidit fer un

pas al costat i continuar col·laborant amb l'associació de manera més tranquil·la. Volem agrair el seu compromís, esforç i generositat. Encara que a vegades, donar les gràcies fa gust de poc quan es tracta de reconèixer la dedicació desinteressada i solidària dels voluntaris que regalen el seu temps per a dur a terme una labor que contribueix a millorar la nostra societat.

Gràcies de nou, Angelina!

POESIA

EN COMUNIÓ

Jo no posseeixo el pa
necessari com el nostre poema
de cada dia

ni tampoc mesclo el vi amb aigua
ni el serveixo en calze d'or

només m'estic aquí assegut
a les escales de l'església
esperant algun contracte

He treballat segant el blat
i he premsat el moscatell al mes d'agost

però no tinc res per oferir-vos

així que si voleu
us faré un lloc al meu cantó
a les escales de l'església

Anònim

Jugar amb les paraules

En el Taller de Memòria-3 juguem amb les paraules.

Componem acròstics i surten aquests poemes. Des del:

“CAMI DEL DESERT ON FLORIEN ELS PENSAMENTS”

Camí que s'ha de fer al llarg de la vida.
del camí que porta a casa meva.
desert, indret molt perillós però que a la vegada amaga moltes sorpreses.
on aniré per vacances.
florien tota mena d'espècies que brotaven ufanoses.
els nois són més entremaliats que les noies i salten les dunes.
pensaments tristos quan has perdut a una persona estimada.

Autora: Ana Maria Vilanova

Camí, on tot passejant
del mirall de la vida, records
desert com ànima sola i desolada
on la solitud és l'única companya
florien dins l'ànima
els records dels temps feliços
pensaments de noves esperances.

Autora: Montserrat Mas

Camí dur; descalça caminava per la sorra
del matí fins a la nit
desert immens de dunes
on s'amagava al caminar la pena que sentia
florien acàcies que
els meus ulls, amarats de llàgrimes, no podien veure
pensaments de tristesa omplien la meua ànima

Autora: Nuria Llorens

Camí que ens porta arreu per viaranyos o per fer més planer el caminar.
de l'excursionisme es treu molta riquesa si som capaços de valorar l'entorn.
desert malgrat no ser apreciat, és dels paratges més immensos de la terra.
on trobarem més joia que en la convivència amb els amics?
florien a la primavera tota mena de flors, en canvi a la tardor no tenim tanta abundància.
els espàrrecs són tan bons i tan agraïts que la natura ens els posa inclús a la vora dels corriols.
pensaments que ens permeten valorar qualsevol cosa sigui agradable o desagradable. A l'ensem que gaudir de la imaginació.

Autor: Jordi Gimenez

Camí de la dreta, a la vora del riu, l'avi hi esmorza tots els matins
del maig al setembre, ell fa el mateix fins quan els pardals emigren al
desert, on busquen lloc per reproduir-se, dintre les incidències del temps
on és l'àvia que no la veiem?
florien els arbres, llimoners i ametllers
els parterres i jardineres, acolorides esplèndidament que l'àvia cuidava amorosament els
pensaments.

Autora: Isabel De Barbará

Camí de l'escola ple de criatures
del cel cauen estels silenciosos
desert ple de sorra i molt perillós
on puc anar a passejar tranquil·la
florien tota mena de flors per els jardins
els parcs estan plens d'estàtues
pensaments esgarriats que porten mals somnis i preocupacions.

Autora: Maria José Morales

Camí llarg i tortuós per arribar al riu ple de peixos de colors
del rebost de casa vaig treure aquell vi escumós tant preuat
desert entremaliat i calorós que ens enganyes amb els teus miratges
on aniràs amb aquest dia tant fred i fosc que fa
florien els ametllers fora de temps enganyats per aquesta falsa primavera
els nens anaven a l'escola contents i desitjosos de començar el primer dia de classe
pensaments, flors d'hivern que esclaten amb el fred donant llum i color

Autora: Conxita Fincias

Nits de lluna plena
 Una brisa ferma
 Raigs d'estels
 Inunden el cel
 Autora: Núria Tarragó

Tallerista: Carme Àlvarez

DIVERÇOS!

L'EIX COMERCIAL
DIVERS DE BARCELONA

DIVERÇOS! L'ASSOCIACIÓ DE
COMERCIANTS, EMPRESARIS/ES,
AMICS/GUES DE L'ANTIGA
ESQUERRA DE L'EIXAMPLE,
EL BARRI MÉS DIVERS
DE BARCELONA !

INSCRIU-TE DE MANERA
FÀCIL I RÀPIDA !

DIVERÇOSBARCELONA

DIVERÇOS.COM

VINE A VIURE AL JOAN MIRÓ

NO HI HA VIDA SI NO ET MOUS

CENTRE ESPORTIU

JOAN
MIRO

CEM JOAN MIRÓ

C/ Diputació 17
08015 Barcelona
93 423 4350
comunicacio@cejoanmiro.cat

www.cejoanmiro.cat

@cemjoanmiro

@cemjoanmiro